

Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta tělesné kultury

DIPLOMOVÁ PRÁCE
(bakalářská)

2020

Kateřina Poláchová

Univerzita Palackého v Olomouci

Fakulta tělesné kultury

HISTORIE FOLKLÓRNÍHO SOUBORU KUNOVJAN

Autor: Kateřina Poláchová, TV – Bi

Vedoucí práce: Mgr. Milada Truksová

Olomouc 2020

Bibliografická identifikace

Jméno a příjmení autora: Kateřina Poláchová

Název diplomové práce: Historie folklórního souboru Kunovjan

Pracoviště: Katedra společenských věd v kinantropologii

Vedoucí diplomové práce: Mgr. Milada Truksová

Rok obhajoby diplomové práce: 2020

Abstrakt: Bakalářská práce se zabývá historií folklórního souboru Kunovjan od jeho vzniku v roce 1969 až do současnosti. V první části práce se věnuji historickému a kulturnímu vývoji v městech Kunovice a Uherské Hradiště. Hlavní část práce popisuje činnost folklórního souboru Kunovjan za uplynulých padesát let jeho existence.

Klíčová slova: folklórní soubor Kunovjan, historie, folklór, Kunovice, Uherské Hradiště, folklórní tanec

Bibliographical identification

Author's first name and surname: Kateřina Poláchová

Title of the thesis: Historie folklórního souboru Kunovjan

Department: Katedra společenských věd v kinantropologii

Supervisor: Mgr. Milada Truksová

The year of presentation: 2020

Abstract: The aim of this bachelor thesis is to record the history of the folklore ensemble Kunovjan from its foundation in 1969 to the present day. In the first part of my thesis I devote myself to the historical and cultural development in towns Kunovice and Uherské Hradiště. The main part of my thesis depicts the activity of folklore ensemble Kunovjan for the last 50 years of its existence.

Keywords: folklore ensemble Kunovjan, history, folklore, Kunovice, Uherské Hradiště, folklore dance

Prohlašuji, že jsem diplomovou práci zpracovala samostatně pod vedením a s odbornou pomocí Mgr. Milady Truksové, uvedla všechny použité literární a odborné zdroje a řídila se zásadami vědecké etiky.

V Olomouci dne 29. 5. 2020

.....

Děkuji vedoucí práce Mgr. Miladě Truksové za pomoc, čas a cenné rady, které mi poskytla při zpracování této bakalářské práce.

Obsah

Obsah.....	7
1 Úvod.....	9
2 Přehled poznatků.....	10
2.1 Kunovice.....	10
2.1.1 Historie Kunovic.....	10
2.1.2 Spolkový život Kunovic.....	11
2.1.3 Folklorní skupiny Kunovic v současnosti.....	12
2.1.4 Etnografické vymezení Kunovic.....	13
2.1.5 Folklorní tradice v Kunovicích.....	13
2.2 Uherské Hradiště.....	15
2.2.1 Historie města Uherské Hradiště.....	15
2.2.2 Kulturní život v Uherském Hradišti.....	15
2.2.3 Folklorní skupiny Uherského Hradiště v současnosti.....	17
2.3 Vývoj folklorního tance.....	18
2.3.1 Zachycení historie lidového tance.....	18
2.3.2 Taneční příležitosti.....	18
3 Cíle a úkoly.....	19
4 Metodika.....	20
5 Výsledky.....	21
5.1 Počátky folklorních souborů v Kunovicích.....	21
5.1.1 Slováký krúžek Fabiána Fornůska.....	21
5.1.2 Slováký soubor Kunovjan pod LET Kunovice.....	21
5.1.3 Počátky dětského folklorního souboru Děcka z Kunovic.....	24
5.2 FS Kunovjan pod vedením Miloše Plachého.....	25
5.2.1 Miloš Plachý (1936).....	25
5.2.2 Počátky souboru.....	26
5.2.3 Úspěchy folklorního souboru Kunovjan.....	28
5.2.4 Premiérové pořady.....	29
5.2.5 Zahraniční reprezentace.....	32
5.2.6 Přesun z Kunovic do Uherského Hradiště.....	34
5.3 FS Kunovjan pod vedením Romany Habartové.....	35
5.3.1 Romana Habartová (1964).....	35
5.3.2 Úspěchy souboru.....	35
5.3.3 Premiérové pořady.....	36
5.3.4 Štěpánská beseda s Kunovjanem.....	38
5.3.5 Zahraniční reprezentace.....	39

5.4	FS Kunovjan pod vedením Davida Pavlíčka	41
5.4.1	David Pavlíček (1971)	41
5.4.2	Úspěch souboru	41
5.4.3	Premiérové pořady	42
5.4.4	Štěpánské besedy	43
5.4.5	Další významná vystoupení	44
5.4.6	Zahraniční zájezdy	44
5.5	FS Kunovjan pod vedením Romana Škráška	46
5.5.1	Roman Škrášek (1992)	46
5.5.2	Úspěchy souboru	46
5.5.3	Premiérové pořady	46
5.5.4	Štěpánské besedy	47
5.5.5	Další vystoupení	48
5.5.6	Zahraniční reprezentace	48
5.6	FS Kunovjan pod vedením Radky Hlawiczky	50
5.6.1	Radka Hlawiczka (1995)	50
5.6.2	Štěpánské besedy	51
5.6.3	Zahraniční reprezentace	51
5.6.4	Premiérové pořady	52
5.7	Akce členů souboru Kunovjan	53
5.7.1	Velikonoční občůzka	53
5.7.2	Štěpánské umývání	53
5.7.3	Sportovní utkání mezi folklórními soubory	53
5.7.4	Folklórolympiáda	54
5.8	Cimbálová muzika Kunovjan	55
6	Závěr	57
7	Souhrn	58
8	Summary	59
9	Referenční seznam	60
10	Přílohy	63

1 Úvod

Předkládaná bakalářská práce pojednává o historii folklórního souboru Kunovjan, který ve své zlaté éře patřil k nejlepším folklórním souborům v republice. Toto téma je mi velmi blízké, jelikož jsem sama aktivní členkou tohoto souboru. Pro zpracování tématu jsem se rozhodla především proto, že soubor Kunovjan oslavil v minulém roce padesát let od svého založení a doposud nevznikla žádná publikace, která by se folklórnímu souboru podrobně věnovala.

Podklady pro vznik této bakalářské práce bych chtěla čerpat z rozhovorů s jednotlivými vedoucími souboru, regionální literatury, publikací doktorky Romany Habartové, souborových kronik, novinových či časopisových článků.

Práce má za cíl popsat činnost folklórního souboru Kunovjan od jeho vzniku až po současnost, zaznamenat období pod vedením jednotlivých vedoucích, kteří do souboru vtiskli za dobu působení svůj rukopis, a chronologicky zachytit nejdůležitější události v činnosti souboru.

V první části práce bude popisována historie a kulturní život měst Kunovice a Uherské Hradiště, se kterými je spjata působení folklórního souboru Kunovjan. Druhá část se bude věnovat historii folklórního souboru Kunovjan od jeho vzniku v roce 1969 až do současnosti. Tato hlavní část bude rozdělena do podkapitol, jež budou popisovat působení folklórního souboru v závislosti na jednotlivých vedoucích, kteří se na tomto postu v průběhu let pro střídali. Každá kapitola bude zachycovat premiérová vystoupení s jejich repertoárem, zahraniční reprezentaci či jiné úspěchy kolektivu.

2 Přehled poznatků

2.1 Kunovice

Město Kunovice leží 3 km jižně od Uherského Hradiště ve Zlínském kraji na řece Olšavě. Dnes zde žije 5400 obyvatel (Dvouletý et al., 2010).

2.1.1 Historie Kunovic

Osídlení Kunovic spadá hluboko do historie. Na území města byly nálezy již z doby kamenné. V 9. století se zde nacházely osady chránící vstup do centra Velkomoravské říše. Po pádu Velké Moravy se Kunovice staly správním a církevním střediskem tehdejší Lucké provincie. V jejich dějinách hrála významnou roli poloha, přes kterou vedla křižovatka obchodních cest. První písemná zmínka o Kunovicích pochází z roku 1196, jež byla zaznamenána v listině olomouckého knížete Břetislava pro klášter Hradisko u Olomouce. V listině je uveden název Cunovicz. V této době zde již jistě stál hrad sloužící jako obranná tvrz proti Uhrům. Stoleté dominantní postavení Kunovic bylo narušeno v polovině 13. století založením města Uherské Hradiště králem Přemyslem Otakarem II. Kunovice však jako řemeslnicko-obchodní středisko však brzy získalo zpět svá privilegia bez ohledu na blízkost nově vzniklého města. Byly obnoveny trhy, várečné právo, řemesla nebo vlastní špitál. Od začátku 15. století jsou titulovány jako městečko, mají svoji samosprávu včetně soudní pravomoci s právem hrdebním. Po roce 1609 se Kunovice stávají součástí ostrožského panství. V letech 1805, 1806, 1809 a 1866 bylo městečko značně poškozeno v důsledku tažení vojsk, která tudy procházela, a v roce 1831 zde vypukla cholera. Po revolučním roce 1848 byla zrušena roboty a Kunovice se začlenily do nově vzniklého politického okresu Uherské Hradiště. První světová válka způsobila zpomalení rozvoje obce ve všech směrech. Na začátku okupace se v Kunovicích zdejší ilegální skupina zaměřovala na sabotážní činnost v letecké továrně Avia. Po druhé světové válce za socialismu vzešla myšlenka vzniku uherskohradištské městské aglomerace, jež měla podpořit koncentraci průmyslové a zemědělské výroby, ulehčit stavbu nových sídlišť apod. Po tom, co byly v roce 1948 k Uherskému Hradišti připojeny obce Mařatice, Sady a Staré Město, neminul stejný osud o rok později ani Kunovice. Odlišné spravování jednotlivých částí začalo tvořit problémy a toto seskupení nebylo dobře řízeno. V roce 1954 tedy došlo k rozluce čtvrtí a Kunovice získaly svou samostatnost. Samostatná správa obce opět zanikla v roce 1972 a Kunovice se staly součástí Uherského Hradiště až do roku 1990. V roce 1997 získaly Kunovice status města (Čoupek et al., 1996; Čoupek et al., 2018).

2.1.2 Spolkový život Kunovic

Po pádu Bachova absolutismu v roce 1860 docházelo k uvolňování politické i společenské sféry. Na základě spolkového zákona vydaného 1867 v Rakousku-Uhersku docházelo k zakládání spolků společenských a kulturních složek obcí. Vrchol tyto spolky zažily v období první republiky, kdy v obci organizovaly veškeré vzdělávací přednášky, plesy, amatérské divadlo nebo filmovou produkci. Po únoru 1948 byla činnost většiny spolků zrušena a jejich fungování nahradily spolky zřízené centrálně komunistickou stranou. Hlavním cílem těchto spolků bylo především formování socialismu a uspokojování zájmu občanů se tak stalo vedlejší. I přesto tyto spolky umožňovaly skrýt pod svůj chod dobrovolnou činnost, v Kunovicích mimo jiné udržování národopisné či hudební tradice regionu (Čoupek et al., 1996; Čoupek et al., 2018).

Hlavním spolkem v obci se již v roce 1874 stal sbor dobrovolných hasičů. Tento spolek byl nejuniverzálnější v celé obci, jelikož jeho členy tvořila velká část obyvatelstva bez rozdílu politické či náboženské příslušnosti. Mimo své pravidelné požární výjezdy i do okolních obcí pořádal hasičský sbor společně s organizací Sokol taneční zábavy, výlety a vzdělávací přednášky (Čoupek et al., 1996; Čoupek et al., 2018).

Sportovní jednota Sokol vytvořila svou pobočku v Kunovicích v roce 1893. Za svého největšího rozkvětu v meziválečném období vybudovala v Kunovicích sokolské hřiště u trati. Aktivita Sokola byla velmi pestrá, mimo cvičení prováděla také divadelní činnost a vybudovala pěvecký sbor s orchestrem. V roce 1927 jednota dokonce získala kinolicenci, díky čemuž se velmi podílela na kulturním životě v obci. Od roku 1908 se k činnosti Sokola připojila i jednota Orel, která se podobně jako Sokol řadila mezi sportovní a vzdělávací spolky. Hlavním garantem sportu v Kunovicích se stal v roce 1936 závod Avia, později pod názvem LET Kunovice. Spolky Sokol a Orel byly v roce 1948 režimem zlikvidovány a k jejich obnovení došlo až po sametové revoluci (Čoupek et al., 1996; Čoupek et al., 2018).

Kulturní činnost v obci zaštiťovalo především sdružení Občanská beseda založené v roce 1869. Pozvolnému upadání tradiční kultury na Slovácku během první republiky se snažili předejít členové Orla, Sokol a sboru hasičů organizací tradičních událostí obce jako fašank, stavění máje, jízda králů nebo hody s právem. Velkou iniciativu vynaložil také Fabián Fornůsek, jenž založil spolek tzv. krůžkařů, již sehrávali hlavní roli při těchto lidových tradicích (Čoupek et al., 1996; Čoupek et al., 2018).

V padesátých letech došlo k zásadní změně ve spolkové činnosti města, jelikož byla většina spolků zrušena. Jejich funkci alespoň částečně zastávali požárníci, svaz mládeže a svaz

žen, kteří v obci i nadále organizovali zábavy, společenské večírky, vinobraní, oslavy MDŽ apod. Za okupace byl také založen divadelní spolek Tyl, jehož řady obohacovali bývalí členové zrušeného Orla a Sokola. Úspěchy tohoto souboru potvrzují desítky odehraných her v Kunovicích, okolních vesnicích, ale také hostování v Praze (Čoupek et al., 1996; Čoupek et al., 2018).

2.1.3 Folklórní skupiny Kunovic v současnosti

V dnešní době je v Kunovicích bohatě zastoupen především dětský folklór. Prvním dětským souborem v Kunovicích se stala v roce 1964 Děcka z Kunovic vedená Annou Ryšánkovou. V dnešní době vede tento soubor Romana Habartová společně s Šárkou Smělíkovou a Martinou Habartovou. Nejmladší skupinky dětí se od roku 2017 ujali Tereza Habartová a Michal Duda (Habartová et al., 2018).

Od devadesátých let minulého století začaly vznikat další dětské soubory. První z nich byl soubor Handrláčky, kdy se v roce 1992 odpojila dívčí skupinka od souboru Děcek z Kunovic. Na působení tohoto souboru přímo navázal v roce 1997 DFS Handrláček pod vedením Zdeňky Haškové a Ivany Janásové (Habartová et al., 2018).

Soubor Malý Handrláček byl založen v roce 1997 pod vedením Renaty Urminské a Martiny Kozelkové. S dětským kolektivem dále spolupracovali Jana Holásková a Ondřej Fornůsek, kteří společně s Martinou Kozelkovou činnost souboru v roce 2010 přerušili. Na svou práci navázala Martina Kozelková společně s Kristýnou Hoplíčkovou a Monikou Kropáčkovou opět v roce 2012, kdy v Kunovicích soubor v dané věkové kategorii chyběl (Habartová et al., 2018).

V roce 2006 byl založen DFS Kunovjánek pod vedením Pavlíny Hrdlíkové, Romany Hanuškové a Adama Honse (Habartová et al., 2018).

Nejmladší dětský folklórní soubor Věneček začal působit v roce 2009 pod vedením Zdeňky Haškové. Soubor navštěvují děti od dvou let. Důvodem založení bylo zapojení nejmenší drobtiny přirozenou cestou, tedy společně s maminkami či jinými rodinnými členy (Habartová et al., 2018).

Mezi dospělé soubory v Kunovicích patří folklórní soubor písní a tanců Handrlák, jež vznikl v roce 2001 z dětského souboru Handrláček z iniciativy Jiřího Lůčného a Ludmily Habartové. Soubor v dnešní době spolupracuje s cimbálovou muzikou Čarapa s primášem Štěpánem Vaculíkem (Habartová et al., 2018).

V roce 2006 vznikla v Kunovicích mladá cimbálová muzika Lintava pod vedením primáše Ondřeje Simana. Tato muzika doprovází velkou část dětských folklórních souborů

v Kunovicích. V roce 2010 vznikl při cimbálové muzice stejnojmenný folklórní soubor, jehož vedení se ujal Jan Kysučan. Od roku 2012 si Ondřej Siman vychovává dětskou cimbálovou muziku Mladá Lintava (Habartová et al., 2018).

V roce 1990 byla založena cimbálová muzika Kunovjané, která navázala na dlouholetou tradici cimbálových muzik v Kunovicích (Habartová et al., 2018).

Mimo folklórní soubory a cimbálové muziky působí v Kunovicích také Ženský pěvecký sbor z Kunovic, Mužský sbor z Kunovic a Pěvecký sbor Tetičky z Kunovic (Habartová et al., 2018).

2.1.4 Etnografické vymezení Kunovic

Kunovice se nacházejí v centrální části národopisné oblasti Slovácko, jihovýchodní etnografické oblasti jižní Moravy. Na západě ohraničují Slovácko Chříby, zatímco východní hranici tvoří Bílé Karpaty. Horské a podhorské části tohoto regionu se svažují do údolí, jehož středem protékají řeky Olšava a Morava. Celá oblast se dělí na Moravské Kopenice, Hornácko, Dolňácko a Podluží. Na konci 19. století byly Kunovice zařazeny do oblasti Uherskohradištska či uherskohradištského Dolňácka. Podle relativně nového rozdělení patří Kunovice do mikroregionu Dolní Poolšaví společně s obcemi Drslavice, Hradčovice, Veletiny, Podolí, Popovice a městskými částmi Uherského Hradiště Míkovice, Sady, Vésky (Dvouletý et al., 2010; Habartová et al., 2018).

2.1.5 Folklórní tradice v Kunovicích

Období masopustu, které se vztahuje na dobu od svátku Tří králů až do Popeleční středy, je v Kunovicích zakončeno fašankem. Fašaňk neboli masopust je spojen s tradiční občůzkou po městě. V dřívějších dobách bylo zvykem, že v čele tohoto průvodu šla maska medvěda doprovázená ostatními kostýmy a muzikanty. Chodilo se dům od domu a tančil se tanec na konopě. V průběhu minulého století prošel tento zvyk drobnými změnami. Původně byl tento průvod ryze pánskou záležitostí, ale v dnešní době doprovází mužskou chasu v krojích, která tančí tanec podšable, také dívky v maskách. Původní podoby masek představující především zvířata, cikánky, komedianty a staré řemeslníky se v dnešní době přeměnily na masky vycházející z aktuální společenské a politické situace. Tradiční pokrmy se však uchovaly až do dnešní doby. Stále jsou v průvodu chase nabízeny smažené koblihy, vybírají se vajíčka a špek, ze kterých se večer dělá smaženice. Tento den zakončuje fašanková zábava vrcholící pochováváním basy (Habartová et al., 2018; Čoupek et al., 1996).

Velikonoční pondělí se nese v duchu chlapecké šlahačky, kdy malí chlapci, odrostlejší mladíci i muži obcházejí svá známá děvčata a ženy. S vlastnoručně upletenou žilou z osmi

vrbových proutků je šlahají, aby vydržely zdravé a krásné. Dodnes projíždí Kunovicemi vůz tažený koňmi, na kterém tanečníci z folklórního souboru Handrlák a chasy objíždí své tanečnice (Habartová et al., 2018; Čoupek et al., 1996).

V podvečer 1. května se po dlouhá léta staví v Kunovicích máj. Tato tradice byla v průběhu let obměňována. Na přelomu 19. a 20. století se máj stavil před obecním hostincem, dále před hostincem Na konci a před Pálenicí. Jednotlivé čtvrtě a spolky si stavěly svůj máj tradiční cestou pomocí dřevěných líh za účasti mužské populace. Po druhé světové válce se množství májů v obci zredukovalo a doposud se staví jen jeden máj před obecním úřadem. V poslední době bývá máj stavěn za pomoci hasičů a jejich techniky. Se stavěním i kácením máje je spojována slavnost s tancovačkou (Habartová et al., 2018; Čoupek et al., 1996).

Jízda králů má v Kunovicích dlouhou tradici a koná se v druhé polovině května v období svatodušních svátků. První písemná zmínka o této slavnosti pochází z roku 1892. Již v roce 1771 je doložená její obdoba, kdy při návštěvě města byl císař Josef II. doprovázen městem tzv. banderiem, skupinou chlapců na vyzdobených koních. Jízda králů se zřejmě konala každý rok až do roku 1914, kdy byla přerušena první světovou válkou. V průběhu minulého století se tato slavnost konala nepravidelně a byla znovu trvale obnovena až v roce 1996, od kdy se pravidelně koná každé dva roky. Hlavní postavou této slavnosti je král, ještě nedospělý chlapec, oblečen v dívčích šatech a v ústech má růži na znak mlčenlivosti. Tohoto krále doprovází dvě pážata a chlapecká družina na ozdobených koních. Skupina krojovaných projíždí městem, členové družiny vyvolávají vtipné vyvolávky a inkasují za ně od přihlížejících „na chudobného krále“ (Habartová & Štěrba, 2008).

Hody jsou jednou z nejvýznamnějších slavností roku. Pořádají se v podzimním období, kdy končí žně a jsou symbolem poděkování za úrodu. Původně se slavily v době svátku patrona, jemuž je zasvěcen kostel v obci, v Kunovicích tedy na svátek sv. Petra a Pavla. Kolem roku 1850 ale došlo v Kunovicích během hodů k průtrži mračen, kterou následovaly ničivé povodně. Od tohoto momentu se Kunovjané rozhodli slavit hody až v době podzimní. Tato slavnost se tedy začala konat na svátek sv. Václava koncem září. Hody organizuje kunovská mládež, tzv. chasa společně s městem. Hodová chasa si do svého čela každoročně zvolí dva vedoucí páry, starší a mladší stárky, kteří na chod hodů dohlíží (Ilík & Štěrba, 2016).

Hodové veselí začíná sobotní polední mší svatou, po níž vychází slavnostně krojovaný průvod za doprovodu dechové muziky městem, vyzvedává stárky a zakončí tuto obchůzku před radnicí, kde chasa žádá starostu o povolení večerní hodové zábavy (Ilík & Štěrba, 2016).

Hodová neděle se nese v duchu vožení berana. Chasa obléká již všední variantu kroje a obchází město ve volnějším duchu s beranem na vozíku, jemuž je naléváno víno, aby nebyl

nevrlý. Tato tradice je jako náhrada za rituální obřad, kdy se beran stínal mladším právem (šavlí). Od tohoto zvyku se ale již upustilo (Ilík & Štěrba, 2016).

2.2 Uherské Hradiště

Uherské Hradiště se nachází ve středu regionu Slovácko a je také jedno z okresních měst Zlínského kraje. Žije zde více než 25 tisíc obyvatel („Základní informace o městě“, n.d.).

2.2.1 Historie města Uherské Hradiště

Uherské Hradiště se rozkládá v úrodné oblasti jižní Moravy. Pozůstatky značící obyvání tohoto regionu tedy pochází již ze starší doby kamenné. V 9. století se na tomto území rozkládalo středisko Velké Moravy. Ve 13. století čelila jižní Morava častým nájezdům, proto se král Přemysl Otakar II. rozhodl v roce 1257 na obranu tohoto území vybudovat na jednom z ostrovů na řece Moravě opevněné město Uherské Hradiště. Obyvatelstvo města tvořili osadníci z přilehlých vsí, Kunovice a Veligradu (Staré Město). Za své historie Uherské Hradiště čelilo častým nájezdům. Největšího rozmachu nabylo v 15. a 16. století, kdy získalo mnohá privilegia a výsady. Funkce pevnosti byla zrušena v roce 1782, ale až od čtyřicátých let 19. století expandovala městská zástavba mimo staré hradby. V této době se zde nacházelo správní, soudní a obchodní středisko regionu. V roce 1884 bylo založeno gymnázium, které se stalo první českou školou na Slovácku. Až do první světové války se bohatě rozvíjel kulturní život města, jenž byl z velké části podpořen lidovou kulturou a tradicí. V meziválečném období se město rozvíjelo hlavně po průmyslové stránce. Druhá světová válka způsobila rozsáhlé poškození města a poválečná doba přinesla vznik větších podniků. Po roce 1948 se stala hradištská věznice místem mučení politické opozice i lidí zcela nevinných. Za socialistického režimu byly k Uherskému Hradišti připojeny jeho městské části a také sousední města Kunovice a Staré Město. V roce 1997 bylo Uherské Hradiště zasaženo ničivou povodní, která zde způsobila značné škody (Čoupek et al., 2007).

2.2.2 Kulturní život v Uherském Hradišti

Již v roce 1838 byla založena besídka Gartenverein, která se považuje za první uherskohradištské kulturní a zábavní sdružení. V souvislosti s národním obrozením vznikl v roce 1862 v Uherském Hradišti Čtenářský spolek, z něhož se vytvořila v roce 1867 Měšťanská beseda, jež zastávala funkci centra českého kulturního a společenského života (Čoupek et al., 2007).

Na kulturním vyžití obyvatelstva se podílela také tělovýchovná organizace Sokol, jež zde byla založena v roce 1871. Na rozdíl od Měšťanské besedy dávající přednost klasické literatuře

a hudebnímu projevu, vzdělávací odbor Sokol využíval také lidové písně, tance a zvyky, jež bývaly reprezentovány nejčastěji na sokolských šibřinkách. V roce 1898 si Sokol zřídil také samostatný spolek divadelních ochotníků (Čoupek et al., 2007).

V roce 1894 bylo město obohaceno o pěvecký spolek Svatopluk a Spolek divadelních ochotníků. Svatopluk se stal předním organizátorem hudebních akcí a již v roce 1895 získal první místo na pěvecké soutěži u příležitosti Národopisné výstavy československé v Praze. Hudební scéna města byla posílena v roce 1924 o Slováckou filharmonii na podnět Zdeňka Chalabaly (Čoupek et al., 2007).

Na základě Národopisné výstavy československé vznikl v Uherském Hradišti Ústřední národopisný slovácký výbor, jenž měl obstarat sběr muzejních předmětů. Na tuto činnost navázala Muzejní společnost v roce 1913 a o rok později bylo otevřeno Slovácké muzeum.

Největšími slavnostmi po první světové válce se staly oslavy padesátého výročí založení Sokola a také velkolepá folklórní slavnost konaná v červenci roku 1922 (Čoupek et al., 2007). K této slavnosti se národní politika vyjádřila takto:

...přesahovala rámeček místní nebo krajové slavnosti. To byla velkolepá všenárodní akademie, na níž se představilo moravské Slovácko v plném svém bohatství krojovým a svým svérázným uměním, jež se projevovalo ve zpěvu, tanci, domácích zvycích a obyčejích. Pořádají se nyní národopisné slavnosti a dny. Tak se ujal den Kyjovský, ale co uchystalo Uherské Hradiště, jest jedinečné a jest vyvrcholením všeho usilí, jímž prodchnuto jest několik pracovníků na Moravě a s národopisným představitelem Františkem Kretzem, jehož činnost, jméno a sbírky jsou nerozlučně spojeny s celým národopisným ruchem na Moravě i na sousedním Slovensku... Na tři hodiny ubíral se průvod městem od mostu u řeky Moravy k Mařaticím, kde byly pro obecenstvo tribuny. Vše bylo přeplněno. Pestře se střídala čísla programu, jež prováděly v různých krojových skupinách: Polešovice, Šardice, Bánov, Kyjov, Hradčovice, Strážnicko, Kněžpole, ... (Čoupek et al., 2007, p. 329)

V roce 1937 Slovácké muzeum iniciovalo Výstavu Slovácka, která obsahovala národopisnou, historickou i výtvarnou expozici, výstavy regionálních sborů a folklórní slavnosti. Tato akce byla velmi úspěšná a stala se podnětem pro rozvoj turistického ruchu (Čoupek et al., 2007).

Po druhé světové válce vzniklo v Uherském Hradišti Slovácké divadlo, jež bylo otevřeno hrou Její pastorkyňa v režii Oldřicha Lukeše a za spoluúčinkování folklórní skupiny z Kunovic (Čoupek et al., 2007).

Od roku 1912 působil v Uherském Hradišti Slovácký krúžek. Největší změny zaznamenal tento spolek v roce 1949 po spojení Uherského Hradiště s Mařaticemi a Starým Městem. Došlo tak i ke sloučení folklórních krúžků jednotlivých částí. Jako místo ke zkoušení jim byla zpřístupněna Slovácká buda ve Smetanových sadech. Takto sloučený Slovácký krúžek byl v následujících letech přeměněn na Soubor lidových písní a tanců Hradišťan pod vedením Jaroslava Staňka, který se stal vzorovým souborem pro nově vznikající folklórní skupiny v okolí. Hradišťan založil jako jeden z prvních souborů v roce 1955 také dětský folklórní soubor Hradišťánek (Čoupek et al., 2007).

2.2.3 Folklórní skupiny Uherského Hradiště v současnosti

Dnes mezi folklórní spolky v Uherském Hradišti patří cimbálová muzika Hradišťan a folklórní soubor Hradišťan. Současnou muziku Hradišťanu vede Jiří Pavlica, v čele taneční složky stojí Ladislava Košíková. Soubor Hradišťan je v dnešní době typický netradičním repertoárem, jenž posunuje hranice stylizace lidové písně a tance. Starší generace tanečníků, kteří prošli tímto souborem, se po letech sešly a vytvořily seskupení Old Stars Hradišťan, jež navazuje na tvůrčí odkaz Jaroslava Staňka (Dvouletý et al., 2010).

V Uherském Hradišti působí od roku 1983 také FS Kunovjan, který zde byl z Kunovic přesunut v době sloučení měst společně se stejnojmennou cimbálovou muzikou (Dvouletý et al., 2010).

Mezi folklórními soubory v Uherském Hradišti vznikl v roce 2000 FS Cifra pod vedením Lenky Kraváčkové (Dvouletý et al., 2010).

Uherské Hradiště má také spoustu cimbálových muzik, k nimž patří CM Jaroslava Čecha, založená v roce 1970 s primášem Janem Rajmicem. Mezi mladší cimbálové muziky se řadí CM Cifra s primášem Petrem Číhalem, která vzešla v roce 1991 z dětské cimbálové muziky při Základní umělecké škole v Uherském Hradišti. Stejným způsobem vychoval Pavel Štulír na Základní umělecké škole také CM Harafica s primášem Martinem Melichárkem, která se osamostatnila v roce 1999. Od roku 2006 zde působí také CM Ohnica, o jejíž založení se zasloužil Pavel Šupka, houslista muziky Kunovjan (Dvouletý et al., 2010).

Mládež je k folklóru vychovávána v několika skupinkách dětských folklórních souborů Hradišťánek a Omladinka (Dvouletý et al., 2010).

2.3 Vývoj folklórního tance

Tanec je způsob pohybu celého těla spojený s rytmickým doprovodem a je zastoupen v každé společnosti odjakživa (Jančář et al., 2000).

2.3.1 Zachycení historie lidového tance

Ještě v 16. století nepatřily lidové tance a písně k formálním druhům zábavy. Moravské stavy byly nabádány, aby zakazovaly lidové veselí, neboť bylo velmi bezprostřední a vrchnost tento druh zábavy pohoršoval. Ze 17. století ovšem již pochází zmínky o tom, že poddaní předváděli své tance spojené s obyčejí před svou vrchností při slavnostních příležitostech. První písemné zmínky o folklórním tanci můžeme v omezeném množství čerpat z písňových sbírek z první poloviny 19. století, kdy Společnost přátel hudby ve Vídni uspořádala v roce 1819 sbírku lidových melodií v zemích rakouské monarchie. K výraznějšímu zájmu o písemnou dokumentaci lidového tance přispěla v roce 1895 Národopisná výstava československá. Z konce 19. století tedy zaznamenáváme sběratelskou činnost Františka Sušila, Františka Bartoše, Leoše Janáčka, Martina Zemana, Lucie Bakešové a Xavery Běhálkové. Druhou vlnou, která pozvedla zájem o tento tanec, se stalo zakládání poválečných souborů lidových písní a tanců. Odborné bádání tance započala v roce 1950 Zdenka Jelínková a položila tak základy pro taneční folkloristiku (Jančář et al., 2000).

2.3.2 Taneční příležitosti

Mezi uplatnění tance se řadí obřadní, společenská, zábavní a soutěživá funkce nebo seznamování mladých lidí. K tanci byly vedeny již děti. Nejlepší příležitost setkat se s tancem měla omladina hlavně při svatbách či hodech. Častým způsobem bylo také tzv. tancování pod muzikou, kdy děti nahlížely přes okna hostince, kde se konala večerní zábava a zkoušely si taneční kroky samy. Ve starším věku se stydlivější chlapci učili tancovat sami v prostorách domova. Děvčata spíše upřednostňovala při učení společnost, a tak taneční kroky trénovala společně na pastvách či o přestávkách ve škole. Později převažovalo pedagogické vedení starších sourozenců či rodičů. Až po tom, co mládež prošla domácí taneční výukou, mohla zavítat k muzikám do hospody. S uvolňováním předpisů se začaly objevovat svazy krúžkařů, jež organizovaly výuku lidových tanců ve folklórních souborech, které si svou tradici uchovaly doposud. V dnešní době tedy převládá reprezentativní forma lidového tance, kterou zastává pouze úzká skupina tanečnicků v rámci folklórního souboru (Jančář et al., 2000).

3 Cíle a úkoly

Cílem této práce je zpracovat historii folklórního souboru Kunovjan od jeho vzniku v roce 1969 až po současné působení.

Úkoly:

- Vyhledat dostatečné množství dostupných písemných pramenů, literatury a internetových zdrojů pojednávající o historii folklórního souboru Kunovjan.
- Vytvořit ucelený soubor vypovídající o historii folklórního souboru Kunovjan s důrazem na jednotlivé etapy vedoucích souboru.
- Využít správných metod pro empirické zkoumání materiálů.

4 Metodika

Pro vypracování historie folklórního souboru Kunovjan byly využity dostupné místní prameny zpracované především PhDr. Romanou Habartovou, články z místních novin a deníků, kroniky souboru a rozhovory s jednotlivými vedoucími.

Při tvorbě práce budou použity následující metody:

- Heuristika – získávání a shromažďování historických pramenů, informací a literatury.
- Kritika – třídění a analýza shromážděných materiálů.
- Interpretace – vytvoření hlavní osy bakalářské práce.
- Syntéza – vyložení a finální prezentace poznatků získaných v průběhu bádání.

Během zpracování této bakalářské práce bude využíváno kombinace různých pracovních metod:

- Přímá metoda – získávání historických faktů bezprostředním zkoumáním pramene, v němž jsou tyto informace obsaženy.
- Nepřímá metoda – studium většího množství materiálů, které nám umožní vytvořit závěr.
- Metoda progresivní – sleduje a zachycuje minulé události tak, jak po sobě následovaly (od starších po novější).
- Diachronní metoda – zkoumání proměn a vývojové tendence v průběhu historie.
- Induktivní metoda – postup od konkrétního k obecnému.
- Deduktivní metoda – postup od obecného ke konkrétnímu.

5 Výsledky

5.1 Počátky folklórních souborů v Kunovicích

Živé lidové zvyky podpořily v Kunovicích zakládání folklórních souborů, které mají v obci dlouholetou tradici. V této obci se začala formovat první taková skupina ve druhé polovině dvacátých let minulého století (Králík, 2008).

5.1.1 Slovácký krúžek Fabiána Fornůska

Folklórnímu souboru Kunovjan předcházela v Kunovicích Slovácký krúžek, který založil v roce 1927 pan MVDr. Fabián Fornůsek, jenž zde působil jak v roli primáše cimbálové muziky, tak jako vedoucí souboru. Své zkušenosti z národopisného života získal v brněnském slováckém krúžku za dob studií. V počátcích hrával s malou improvizovanou muzikou při veřejných akcích Sokola, postupně se k muzice přidali i tanečníci a obě tyto složky tvořily kompaktní těleso. V roce 1937 vystoupil Slovácký krúžek na Slovácké výstavě v Uherském Hradišti se svým pásmem Kunovská svatba. Občané si práce souboru velmi cenili jako významného nositele tradic (Jilík, 1968; Králík, 2008).

Druhá světová válka přerušila působení krúžku, ale pan Fornůsek se své činnosti nevzdával, i přes pronásledování potají trénoval s basistou Josefem Králíkem, cimbalistou Františkem Hráčkem, houslisty Frantou Kočičkou a Františkem Králíkem i během války. Tato skupina muzikantů ihned po skončení války pracovala na obnově krúžku a vedla výuku zpěvu, tance a zvykosloví směrem k jevištnímu projevu. Již v roce 1946 se krúžek představil na I. mezinárodním festivalu demokratické mládeže a studentstva v Luhačovicích. V roce 1947 získal soubor druhé místo na festivalu ve Strážnici. Krúžkaři také mimo vystoupení udržovali tradice v obci účastí na hodech, fašanku či dožínkách (Jilík, 1968; Králík, 2008).

Rokem 1948 byla činnost souboru opět zakázána, z důvodu odmítnutí spolupráce pana Fornůska s novým režimem, jak sám řekl: „nesloužil jsem okupantům, nebudu sloužit komunistům“ (Králík, 2008, 4). Většinu členů krúžku tvořily děti soukromých sedláků, kteří s novým režimem taktéž nesouhlasili, nebylo jim tedy umožněno zabývat se činností v národopise (Králík, 2008).

5.1.2 Slovácký soubor Kunovjan pod LET Kunovice

Nová naděje souboru v Kunovicích svítla po výstavbě nového závodu LET Kunovice, kde byla zaměstnaná spousta obyvatel, již odmítali vstoupit do jednotného zemědělského družstva. Na pracovišti se začaly tvořit skupinky bývalých tanečníků, ve kterých se čím dál víc projevovala potřeba zpívat a tancovat. V roce 1951 se snažil bývalý krúžkař Josef Králík

mladým folklórním nadšencům pomoci a poskytl jim jako místní školník možnost zkoušet v tehdejší měšťanské škole. Po roce této příležitosti společně zpívat a tancovat využilo přes 12 párů. Když pan Králík viděl v mládeži velkou touhu věnovat se intenzivně folklórnímu tanci a zpěvu, navrhl zástupcům firmy LET projednat s těmito zájemci vznik nového folklórního souboru. Tohoto jednání v hospodě U Bečiců se zúčastnilo 60 potenciálních krůžkařů. Organizátor setkání byl Josef Králík, starosta obce pan Dáňa a zástupci LETu. Jednání bylo úspěšné a všechny strany se shodly na založení souboru. Tak v roce 1952 vznikl Slovácký soubor Kunovjan pod záštitou závodu LET s předsedou Františkem Kuchařem a organizačním vedoucím souboru Františkem Jilíkem. Ještě v téže roce soubor vystupoval na sokolském hřišti v Kunovicích. Zásluhou podpory závodu LET se mohl Kunovjan vyvíjet mnohem rychleji než okolní soubory. Díky zakoupení cimbálu vznikla nová cimbálová muzika pod vedením primáše Zdenka Ondráška (Jilík, 1968; Králík, 2008).

V roce 1953 se uspořádala sbírka krojů pro soubor od obyvatel města. Tato akce byla velmi úspěšná, neboť občané města rádi podpořili svou mládež v její národopisné činnosti. V průběhu roku se tanečníci i s cimbálovou muzikou účastnili fašankové obchůzky, stavění a kácení máje a také hodů. Přes zimní období probíhaly přípravy na okresní kolo v Lidové umělecké tvořivosti, kde se soubor na jaře 1953 umístil na druhém místě za zkušeným Hradišťanem (Jilík, 1968; Králík, 2008).

V roce 1954 komise Lidové umělecké tvořivosti v čele se Slávkem Volavým, primášem ze Strážnice, rozhodla o umístění souborů totožně, jako tomu bylo v předchozím roce. Kunovjan opět obhájil druhé místo, díky čemuž se mohl reprezentovat na vystoupení v Luhačovicích, Telči, Teplicích a v tehdejší Gottwaldově. V tomto roce se padesátičlenný soubor vydal na první zájezd do Pardubického kraje (Králík, 2008).

V roce 1955 se soubor účastnil Spartakiády v Praze, kde se předvedl s tancem Danaj, jenž s tanečnicí nacvičil pan František Králík. Účast na této akci byla nezapomenutelná, členové si tyto dny v Praze náramně užili a domů se vraceli s pocitem, že folklór nikdy neopustí. Poprvé v historii Kunovjan vystupoval také na slavnostech ve Strážnici (Králík, 2008).

Rok 1956 přinesl Kunovjanu vítězství v okresním kole Lidové umělecké tvořivosti a postup do krajského kola v Miloticích, ale i přes úspěšnou reprezentaci souboru v tomto kole postupoval do ústředního kola automaticky Hradišťan, který byl z předchozích kol vyloučen, aby i ostatní soubory měly šanci se ukázat. I přes velké zklamání členové Kunovjanu museli uznat, že je Hradišťan přece jenom „vytancovanější“. Kolektiv v téže roce vystoupil také na strážnickém festivalu s pásmem Kunovská svatba, kde soubor podpořil kompars kunovských tetiček. Podle kritiky bylo toto pásmo nejzdařilejší v tehdejšímu programu. V létě

přispěl svým vystoupením také na slavnostním otevření rekreačního střediska závodu LET na Radějově (Jilík, 1968; Králík, 2008).

Roku 1959 se konaly první Dolňácké slavnosti v Hluku, kde Kunovjan vystoupil. Kvůli politickým důvodům nebylo souboru umožněno odcestovat na zahraniční zájezd, útechou jim byl výjezd do Trenčína, kde vystoupili na Dnech stavbárou.

Soubor začal rozkvétat, za uplynulé roky nabral spoustu zkušeností a rozhodl se přijít s něčím novým. Bylo to premiérové vystoupení po vzoru Hradišťanu. Jednalo se o večerní představení v kulturním zařízení Pálenice v Kunovicích. Koncept se skládal z průvodního slova paní Malinové-Škráskové, záběrů města Kunovice z ptačí perspektivy pořízených filmařským kroužkem z Uherského Hradiště za doprovodu cimbálové muziky v čele s Miroslavem Horským, zpěváků a zpěvaček (Králík, 2008).

Díky velkému úspěchu první premiéry se konala hned v roce 1960 další a také poslední premiéra Slováckého souboru Kunovjan. Program tohoto vystoupení byl seskládán z tance Křupan, jehož autorem byl tehdejší taneční vedoucí Jiří Trubák, a čísel nově založeného dívčího pěveckého sboru. Rok 1960 byl rokem Spartakiád, Kunovjan měl možnost vystoupit na krajské Spartakiádě v Gottwaldově a celostátní Spartakiádě v Praze (Jilík, 1968; Králík, 2008).

Na začátku šedesátých let sklízela úspěchy hlavně muzika Kunovjanu. V roce 1961 se stává vítězem krajského kola lidových muzik v Brně a muzikanti byli vyznamenáni třídním angažmá ve Strážnici, což se povedlo opravdu jen těm nejlepším. Úspěchy pokračovaly i v následujícím roce. Muzika byla vybrána do soutěže brněnského rozhlasu o nejlepší amatérskou muziku, jejíž součástí byla veřejná nahrávka. V čele cimbálové muziky byl v těchto letech primáš Jan Kočička (Králík, 2008).

Po roce 1963 odstoupil sponzor souboru LET Kunovice a Kunovjan začal pomalu upadat. Tanečníci se začali uchylovat spíše k lidovému dění v rámci obce (Habartová, 2018). Z důvodu úpadku Kunovjanu dokonce vzešla myšlenka soubor rozpustit. Toto radikální řešení bylo ale nahrazeno kompromisem, a to zvolením nového vedení v roce 1968. Předsedou se stal Antonín Lůčný, jako členové výboru byli zvoleni František Machálek, Anna Ryšánková a další. Soubor byl také pojmenován podle nového sponzora Slovácký krúžek Kunovjan JZD Kunovice. Činnost této skupiny skončila v roce 1975, kdy je plně nahrazena tzv. mladým Kunovjanem pod vedením Miloše Plachého (Králík, 2008).

5.1.3 Počátky dětského folklórního souboru Děcka z Kunovic

První základy pro dětský folklór v Kunovicích položila paní Anna Ryšánková-Škrášková, roz. Botlíková (1925–2006), která v letech 1942–1950 pracovala v mateřské školce, kde děti učila lidové říkačky a písničky. Její další kroky vedly do kunovické družiny mládeže, kde pracovala jako vychovatelka. Zde pokračovala v nacvičování pěvecko-recitačních pásem již se školními dětmi. Tato dětská pásma secvičená paní Ryšánkovou se stala v Kunovicích oblíbená a městská kulturní komise je vyžadovala jako doprovodný program u příležitosti vítání občánků a dalších kulturních programů, jež se ve městě konaly. Tato skupinka dětí pod vedením paní Ryšánkové byla známa po celém okrese jako Děcka (Habartová, 2014).

Popularita folklóru mezi dětmi a jejich rodiči rostla, a tak skupinku Děcek tvořilo v roce 1964 na 90 dětí. Časem se do skupiny začlenily i děti mimo družinu. V roce 1964 se Děcka představila s novými choreografiemi, byly to hry s panenkami, na maminku a také jednoduché figurální tance jako Na tom mostě, Sekera motyka a další krokové variace. V roce 1968 se na sokolské zahradě představilo 30 trojic dětí s figurálními kunovskými tanci jako je Hruška a Jatelinka. Všechny tyto děti byly vypraveny do krojů, které jim přichystaly maminky a babičky. S takovým počtem dětí paní Ryšánkové pomáhaly paní Spáčilová a Františka Černá (Habartová, 2014).

Pro paní Ryšánkovou byly Kunovice rodným krajem, k němuž neodmyslitelně patří lidové tradice, folklórní písně, tance a tradiční kroj. Tady to vše přirostlo paní Ryšánkové k srdci a svou lásku k folklóru se snažila těmito svými počiny předávat dál – říkala, že „zasela semínka, ze kterých vypěstovala zahradu našich dětských a později i dospělých folklórních souborů“ (Habartová, 2014, p. 60).

V roce 1969 byl k nejstarší skupince Děcek přizván tanečník Hradišťanu pan Miloš Plachý. Jeho prvotním úkolem bylo naučit chlapce verbuňk a nacvičit s dětmi kroky nových tanců. Pan Plachý se v této roli nadmíru osvědčil. Přinesl do kolektivu novou atmosféru a motivaci. Proto paní Ryšánková po určité době uznala, že neudělá chybu, když panu Plachému předá nejstarší skupinku svého souboru (Habartová, 2014).

Název tohoto souboru, jak ho známe dnes, Děcka z Kunovic, vznikl až v roce 1973, kdy byl navržen tehdejší předsedkyní výboru žen Marií Malinovou (Habartová et al., 2018).

5.2 FS Kunovjan pod vedením Miloše Plachého

Počátky souboru Kunovjan se datují do roku 1969, kdy pan Miloš Plachý převzal od paní Ryšánkové nejstarší skupinku dětského folklórního souboru Děcka. Tato skupina byla zprvu pojmenovaná jako mládežnický Kunovjánek (Habartová, 2014).

5.2.1 Miloš Plachý (1936)

Narodil se do rodiny uherskohradištského cukráře, ale odmítl se tomuto řemeslu věnovat a vyučil se automechanikem. Po dva roky pracoval jako elév ve Slovákém divadle, kde získal řadu zkušeností. Ty pak zúročil jako vedoucí a choreograf souboru Kunovjan. To můžeme pozorovat na jeho choreografiích, v nichž hraje velkou roli kromě tance také scénika. V divadle se potkal s Jarošem Staňkem, který ho přivedl k folklórnímu souboru Hradišťan, kde působil jako tanečník v letech 1955–1968. Zde získané taneční i pěvecké zkušenosti následně využil v roli tanečního pedagoga, choreografa, autora a režiséra řady pořadů nejen pro vlastní soubor, ale také pro folklórní soubor Handrlák či Vojenský umělecký soubor Ondráš. Před tím, než přijal postavení vedoucího folklórního souboru Kunovjan, v němž působil v letech 1969–1991, měl možnost si vyzkoušet vedení dětského souboru Hradišťánek (1965–1968) (Habartová et al., 2018; rozhovor s panem Plachým 12.3. 2020).

Po necelých deseti letech v čele dospělého souboru si však uvědomil, že tanečnickům už nebude dále stačit pouze jeho sebevzdělávání. Své taneční vědomosti se rozhodl rozšířit v Osvětovém ústavu v Bratislavě. Pro studium ale potřeboval souhlas od svého zaměstnavatele vedoucího Mototechny, pod kterým vykonával funkci šéfa skladů. Dohodli se, že tanečníci Kunovjanu musí vystoupit na oslavách Mototechny v Práčích, a pokud bude mít vystoupení úspěch, dostane povolení studovat při práci. Soubor měl dokonce větší ohlas než sólové vystoupení Jiřího Wimmera a souhlas se studiem měl pan Plachý zajištěn. Po čtyřech letech absolvoval v roce 1982 studium choreografie. Ke studiu v Bratislavě sám dodává:

No, bylo to náročné. Stavil jsem dům a o víkendech ještě jezdil do školy. Ale za tuto zkušenost jsem nesmírně rád. Mimo mnoho nových poznatků si také cením zde získaných známostí. Lidé, kteří zde učili a přednášeli, byli slovenskými celebritami ve svém oboru např. Juraj Kubánka (slovenský choreograf a tanečník, jeden z průkopníků choreografie lidového tance na Slovensku). Ten se dokonce dojel podívat na můj soubor do Kunovic a jeho reakce mluvila za vše: „No veď to takto. To sa mi páčilo, tak bych si to aj já predstavoval. (rozhovor s panem Plachým 12. března 2020)

5.2.2 Počátky souboru

Podle slov pana Plachého ho k práci s dětským folklórním souborem Děcka chodili domů přemlouvat rodiče dětí, především pan Lůčný a pan Stašek, již chtěli, aby se jejich děti folklóru věnovaly a nadále se v tomto směru rozvíjely. Po nějaké době pan Plachý podlehl nátlaku a začal pracovat s nejstarší skupinkou Děcek, do této doby vedenou paní Ryšánkovou. Náramně se v této pozici osvědčil, a proto mu byla skupina dětí ve věku 12–14 let svěřena. Tímto vznikl nový typ souboru, šlo o mládežnický soubor Kunovjan, tehdy se mu také říkalo Kunovjánek. Ve vedení souboru od samých začátků pomáhala jeho manželka Marie Plachá (Habartová et al., 2018; rozhovor s panem Plachým 12. března 2020).

Nácviky dětí probíhaly jednou týdně ve školní družině. V jeho počátcích soubor tvořilo třicet členů z Kunovic a dvě děvčata z Popovic. Děti tancovaly v párech ve složení: Miloš Pavlíček – Jiřina Říháčková, Josef Černý – Marta Zpěvákova, Mirek Černý – Zdenka Bídová, Jiří Drozd – Helena Hlušková, Milan Stašek – Ludmila Lůčná, Antonín Fornůsek – Ludmila Tvrdoňová, Jiří Moštěk – Marie Moštková, Jiří Lůčný – Ivana Horská, Antonín Habarta – Marta Slaninová, Antonín Zajíc – Ludmila Černá, Jan Lank – Zdenka Drozdová, Mirek Knot – Marie Štěrbová, Antonín Bartoš – Jiřina Dřínková, Jiří Jurásek – Ludmila Brablcová, Mirek Chrástek – Vlasta Borková (Popovice), Antonín Polášek – Marie Malinová (Popovice). Jak pan Plachý zmínil, velkou výhodou souboru se ukázalo, že členové byli spolužáci ze dvou tříd a od samotného začátku společně zráli „se vším všudy“ (Habartová, 2014; rozhovor s panem Plachým 12. března 2020).

Poprvé se Kunovjánek pod vedením Miloše Plachého ukázal v únoru 1972 při příležitosti představení souborů pro JZD ve Sportovní hale v Uherském Hradišti. Dále následovala fašanková obchůzka, kdy se chlapci z Kunovjánku zapsali do historie Kunovic jako nejmladší podšabláři. Pravidelnými vystoupeními se staly MDŽ na Pálenici s besedou u cimbalu, vystoupení na tělovýchovné akademii základní devítileté školy a také MDŽ pro ženy celého okresu ve Sportovní hale v Uherském Hradišti (Habartová, 2014).

Do prvotního repertoáru souboru patřily tance: Hlucké, Mašina, Staroměstský čardáš, Straňanská, Hrozenský čardáš, Podšable a také pěvecká čísla sólistů i sboru. Těmito sólistkami souboru se staly Ivana Horská a Ludmila Lůčná (Habartová, 2014).

Na jaře čekala chlapce z Kunovjánku premiérová krojovaná velikonoční obchůzka. Chlapci se v pět hodin ráno sešli před radnicí s upletenou téměř třímetrovou žilou¹ a se zpěvem

---

¹ Pomlázka upletená z osmi vrbových proutků. V odlišných regionech je pomlázka nalézt označována pod názvem tatar, korbáč, karabáč, ...

za doprovodu harmoniky se vydali za svými tanečnicemi. 1. máje se tanečníci zúčastnili májového průvodu v krojích, který vedl z Kunovic až do Uherského Hradiště. Na konci května byla v Kunovicích pořádána tradiční Jízda králů s králem Antonínem Habartou v čele, jenž byl členem souboru a v jeho družině ho mimo jiné doprovázelo 13 tanečníků Kunovjánku. V červnu Kunovjánek zahájil program k mezinárodnímu Dětskému dni na hřišti pod kostelem v Kunovicích (Habartová, 2014).

Po menších vystoupeních si Kunovjánek troufl na čtvrtou Přehlídku dětských souborů lidových písní a tanců nazvanou Léto, milé léto. Této přehlídce se zúčastnily také soubory cimbálová muzika Šablíčka Lidové školy umění z Uherského Brodu, Vlčnovjánek z Vlčnova, Hlučánek z Hluku a Děcka z Kunovic. Zde soubor Miloše Plachého získal doporučení od pořadatele Okresního kulturního střediska Uherské Hradiště, aby byl vybrán k reprezentaci národopisného subregionu Dolňácko v programu Československé televize Brno. Následovalo setkání s režisérem pořadu Karlem Fuksem, jenž byl po shlédnutí repertoáru souboru nadšen. Nahrávání zvukové stopy probíhalo v září 1972 v Brně. Toto natáčení se však termínově setkala s kunovskými hody, a proto všichni z Brna pospíchali do Kunovic na hodový průvod. Večerní zábavu zahájili tanečníci z Kunovjánku. Chlapci předvedli verbuňk, dívky pěvecký sborek a všichni dohromady pak zatancovali Straňanskou. V následujících dnech proběhlo natáčení v okolí Kunovic k třicetiminutovému televiznímu pořadu Zahraj ně hudečku – Na kunovských lůkách. V programu souboru byly zařazeny tance Hlucké, Staroměstský čardáš, Mašina, Podšable a zpěvy Důbravěnko zelená natočené u svatého Antonínku nad Blatnicí. U Smraďavky pod Buchlovem se filmoval chlapecký verbuňk, dívčí zpěvy Už sa zajíc po zahradě prochází a Okolo Hradišť'a. Poslední den se natáčelo v kunovských vinohradech JZD ve Starých horách. V tomto obraze zazpívala Lidka Lůčná píseň Slavíček zpívá. Dále v programu pro Československou televizi Brno účinkovali Josef Černý, Jiří Lůčný, Milan Stašek, Miloš Havlíček, Antonín Habarta, Mirek Knot, Antonín Fornůsek, Jan Lank, Ivana Horsáková, Zdenka Bídová, Ludmila Lůčná, Marta Slaninová, Helena Hlůšková, Ludmila Černá a také strýc Štěpán Habarta. Program doprovázela cimbálová muzika převzatá po původním souboru Kunovjan s primášem Mirkem Horsákem. Dále hráli cimbalista František Hráček, basista Olin Kučera, kontráši František Kočnar, František Juříčka, Antonín Habarta, houslisti Josef Borák, Josef Šimčík, František Cimbálník a klarinetista František Ančík (Habartová, 2014).

Po tomto úspěšném natáčení se soubor představil u příležitosti oslav Velké říjnové socialistické revoluce na vzpomínkové akademie ve Sportovní hale v Kunovicích. V prosinci se na besedě u cimbálu představila nová cimbálová muzika vytvořená z tanečníků Kunovjánku

ve složení Petr Mikulka jako primáš, basista Josef Černý, cimbalista Jiří Lůčný a kontráši Milan Stašek a Stanislav Hanáček (Habartová, 2014).

Obdobným způsobem funguje soubor i v následujících letech. Rokem 1974 se Kunovjáneek zapsal mezi dospělé soubory a získal oficiální název Soubor písní a tanců Kunovjan z Uherského Hradiště – Kunovice (Soubor lidových písní a tanců Kunovjan ZO SSM při JZD Uherské Hradiště). Novou organizací, která soubor zřizovala až do roku 1982 se stalo JZD Uherské Hradiště. Vstup souboru do dospělé kategorie byl zapříčiněn absolvováním základní školní docházky velké části tanečníků (Habartová, 2014).

5.2.3 Úspěchy folklórního souboru Kunovjan

Již v březnu 1973 se Kunovjáneek zúčastnil první soutěžní přehlídky, a to Okresní soutěže dětských souborů konané na kulturním domě v Bystřici pod Lopeníkem. Kunovjáneek zvítězil ve starší kategorii. Za doprovodu muziky v čele s Mirkem Horsákem předvedli tance Hlucká sedlcká, Staroměstský čardáš, Straňanská, verbuňk a podšable. Vítězství zajistilo souboru postup do krajského kola soutěže v Jihlavě, kam na koci dubna odjelo 28 členů Kunovjánku a desetičlenná muzika. V Jihlavě se představilo 18 vítězů okresních kol ve třech věkových kategoriích. V nejstarší kategorii do šestnácti let zvítězil soubor Miloše Plachého a postoupil na Národní přehlídce dětských národopisných souborů v Bruntále (15.–16. června), kde se Kunovjánku opět zadařilo a získal Cenu diváka (Habartová, 2014).

V roce 1978 se Kunovjan zúčastnil první soutěžní přehlídce dospělých souborů, šlo o festival Zájmové umělecké činnosti v Bojkovicích, kde vybojoval v konkurenci dalších sedmi souborů 3. místo. Postoupil tak do krajské soutěže s blokem nazvaným U Hradišť'a na trávníčku, v níž bohužel neobstál mezi zkušenějšími soubory. Tanečníci původně takový úspěch vůbec neočekávali, tato zkušenost pro ně byla velkým přínosem a motivací. S chutí se tedy vrhli na přípravu pásma do nové sezóny (Stránská, 1999).

Po roční přípravě Kunovjan opět tancoval v okresní soutěži folklórních souborů, konané v dubnu 1979 v Uh. Hradišti. Tanečníci s pásmem Na lúčách porazili sedm dalších souborů a z Uherského Hradiště si odvezli 1. místo. To znamenalo postup s třinácti nejlepšími tanečními skupinami Jihomoravského kraje, mezi které patřily Danaj ze Strážnice, Vysočan z Jihlavy, Třebičan, Javorník z Brna, Olšava, Kašava, Mánes. Tyto soubory se sjely na krajské kolo do Jihlavy, kde se podařilo neuvěřitelné. Kunovjan obstál ve velké konkurenci a postoupil na Národní přehlídce v Třinci, jež se konala v říjnu téhož roku. Zde tanečníci uchvátili porotu a odnesli si odtud mimo slova chvály také návrh na postup na IV. československý festival folklórních souborů v Košicích (Stránská, 1999).

Pásmo Na Lúkách bylo složeno z dívčích zpěvů tzv. trávnic, figurálního tance Jatelinka a z chlapeckých her s chůdami, na čápa a dřevo (Stránská, 1999).

Hlavním cílem v roce 1980 bylo se co nejlépe odprezentovat na IV. československém festivalu folklórních souborů v Košicích, kam postoupilo šestnáct nejlepších kolektivů z republiky. Mezi nimi soutěžil i Kunovjan, který si odtud odnesl ocenění za stylový dívčí pěvecký projev. Toto ocenění považoval soubor za dosavadní vrchol své kariéry (Stránská, 1999).

Na přelomu let 1982 a 1983 se kolektiv opět zúčastnil soutěže Zájmové umělecké činnosti, pro kterou nacvičil nový program Na konopě. Kunovjan se těšil velkému úspěchu a postoupil jako nejlepší soubor z krajského kola do Národní přehlídky v Třinci. Zde se výborně umístil, byl vyslán na V. československý festival folklórních souborů v Košicích a opět si odtud dovezl cenu. Předseda poroty na Československém festivalu folklórních souborů v Košicích ocenil výkon tanečníků těmito slovy:

...Kunovjan měl jeden z nečistějších programových bloků, ve kterém námět „Na konopě“ dovolil přinést na scénu jak tradiční písně a tance, tak i nově zpracovaný „pracovní tanec“ – vše podepřeno choreografickými nápady, působivým tancem, i skupinovým zpěvem děvčat a chlapců, výkonem muziky a celkovým výtvarným ztvárněním. (Šácha, 1984, p. 16)

Vysoký stupeň umělecké výpovědi nemohl zůstat opomenut a největší odměnou se pro Kunovjan stalo vyznamenání Cenou ministra kultury Československé republiky v prosinci 1988 ve Valdštejnském sále v Praze. Touto cenou byl soubor ohodnocen za osobitý tvůrčí přístup ke zpracování a udržování folklórních tradic (Habartová et al., 2018).

5.2.4 Premiérové pořady

Již v roce 1977 se folklórní soubor Kunovjan představil 19. listopadu se svou první celovečerní premiérou ve Slovákém divadle. Program se skládal z deseti tanečních čísel, ve kterých hrály hlavní roli tance z Uherskohradištska. Pan Plachý zastával názor, že je nutné prezentovat domácí folklórní tradice nejbližšího regionu, kde by měl být soubor nejsilnější. Do premiérového repertoáru souboru bylo tedy zařazeno pásmo Kunovské tance, v němž se objevily Vrt'ák, Holaňa, Ševcovská liskaná a Štaciónka. Podklady k těmto tancům našla paní Plachá s doktorkou Ludvíkovou v brněnském archívu. Dále mohli diváci také zhlédnout pásma Častkovské sedlcké, Hucké sedlcké, mužský tanec podšable nebo část tanců z televizního filmu Zahraj ně hudečku z roku 1972. Mezi těmito tanečními vstupy se předvedla i muzika s čísly Písně z Kunovic, Hudecké písně či Slováký verbuňk.

Od této doby Kunovjan pravidelně přichází vždy po dvou až třech letech s novým premiérovým pořadem (Habartová & Schottl, 1994; rozhovor s panem Plachým 12. března 2020).

Veškerá taneční pásma a dramaturgie celovečerních programů si pan Plachý za dobu svého působení v souboru vytvářel sám. Podkladové materiály sbírali s manželkou po archívech a muzeích, ale nebránili se ani návštěvám pamětníků z jednotlivých oblastí Slovácka (rozhovor s panem Plachým 12. března 2020).

K desátému výročí založení souboru přišel Kunovjan v roce 1979 s představením, v němž se objevila nová pásma Prechytaný čardáš a Straňanské. Nesměla chybět ani scénická čísla U potoka, které obsahovalo rozmarné dívčí hříčky se zpěvem, či taneční a písňové leporelo se zimním zvykoslovným motivem z Dolňácka pod názvem Při nitečkách v izbe (Habartová & Schottl, 1994).

Po dvou letech Kunovjan 21. března 1981 opět premiéroval své tance ve Slovákém divadle. Diváci měli možnost zhlédnout pásma Pod milotským zámekem, Keď sem išel přes Kostice, Na lúkách, Hrozénečko milé, Na konopě, jež byla prokládána čísly sólových zpěváků a cimbálové muziky (Habartová & Schottl, 1994).

19. dubna 1982 uvedl folklórní soubor Kunovjan slavnostní večer ve Slovákém divadle na počest 725. výročí založení města Uherské Hradiště (zpravodaj UH, 1983). Téhož roku proběhl na podzim také premiérový pořad souboru. Tanečníci představili pásmo, v němž byly obdobně zpracovány figurální tance z Kunovic: Mašinpólka, Hodula, Komár, Hovado, Kanafaska. Do programu bylo zahrnuto číslo vyloženě dívčího tance na námět jarních tradic s názvem Neseme Mařenu. V ryze chlapeckém pásmu se předvedli i tanečníci v čísle Boršická juháska (Habartová & Schottl, 1994).

Duben 1984 přinesl slavnostní večer Kunovjanu. V práci kolektivu, který uváděl celovečerní programy, nebylo pochopitelně možné vystačit jenom s domácím materiálem. Proto se v dramaturgii souboru objevily také tance z okolních oblastí Podluží, Kyjovska nebo Strážnicka. V tomto programu tanečníci zatančili Danaje nebo Korytňanské. Ke sklonku téhož roku patnáctiletý soubor oslavil své jubileum novým pořadem (Habartová & Schottl, 1994).

Prosincová premiéra v roce 1986 měla neotřelou stavbu díky spoustě nových choreografií např. Ej, zelé, zelé, Setkání na pomezí a Romane gila (rozhovor s panem Plachým 12. března 2020).

Pásmo Romane gila představovalo rytmickou etudu na cikánské melodie. Podkladové materiály k tomuto pásmu si pan Plachý dovezl z Ostravy, kde strávil víkend u primáše romské cimbálové muziky pana Gdyni. K nácvikům tohoto pásma dodává:

Obrovsky mě toto téma chytlo. Sepsal jsem na získané motivy jeden tanec, ale narazil jsem u muziky, které se do temperamentní romské hudby moc nechtělo. Musel jsem se tedy obejít bez nich a číslo vystavět na ženských a mužských zpěvech, jimiž se tanečníci doprovázeli i při tanci. (rozhovor s panem Plachým 12. března 2020)

Nejvíce Plachému v tomto čísle pomohly dívky, které tyto melodie obrovsky zaujaly a rády je zpívaly. Každá tanečnice se stala sólistkou a všechny se projevíly způsobem, jak je doposud vedoucí souboru neznal. Tenkrát tomuto číslu velmi přispěla Romana Habartová se svojí maminkou pracující ve Slovači. Každé dívce našly odlišný kostým, to představení velmi podpořilo. Tanec korunoval svým sólovým výstupem Josef Černý.

Číslo sklidilo obrovský aplaus. „Lidi to sežrali i s navijákem, což bylo důležité,“ vzpomíná pan Plachý. Soubor se dokonce dočkal velkého hudebního uznání od Jiřího Pavlici z Hradišťanu. Při vyprávění a popisu tohoto čísla se pan Plachý neubrání popěvkům melodie a vytleskávání synkop (rozhovor s panem Plachým 12. března 2020).

Jubilejní premiéra k 20. výročí práce souboru proběhla 25. února 1989. Program zahájil dívčí zvykoslovný tanec pod názvem Mařena, Morena. Diváky uchvátily na dvě desítky děvčat svými sborovými zpěvy doplněnými národopisnými říkadly a tanečními kroky na motivy lidového zvyku vítání jara. Hřebem večera bylo třicetiminutové pásmo Svatební motivy z Dolňácka, které bylo secvičeno pro přehlídku v Třinci (Habartová & Schottl, 1994).

Aktivní působení Miloše Plachého ve funkci vedoucího souboru završila 30. března 1991 premiéra nazvaná Naše cesty. Jak pan Plachý v průvodním slovu poznamenal, soubor chtěl tímto poukázat na to, že lidová píseň a tanec byly i v devadesátých letech živým organismem. První pásmo s názvem Dolňácké tancování obsahovalo tance Boršická, Častkovská, Dolněmčanská a Bílovská. Tato kombinace různých tanců na pódiu je známým rukopisem Miloše Plachého, který se nebál postavit vedle sebe tance z různých oblastí v jednom pásmu. Dále se v programu objevily taneční a hudební fantazie na pracovní motivy pojmenované Idů ženci z pole, prostírajte stole. Závěrem večera bylo číslo Na salaši, na paši s tanci z moravsko-slovenského pomezí (Habartová & Schottl, 1994).

V rámci této premiéry se předvedl taneční soubor ve složení J. Bílková, L. Böhmová, R. Fišerová, P. Gajdošová, R. Habartová, Z. Hráčková, M. Juříčková, M. Kročová, Z. Míčová, M. Pospíšková, J. Šestáková, H. Švehlová, V. Vlasatíková, M. Zpěvákova, P. Bartošík, L. Burda, L. Čagánek, R. Drobil, M. Filípek, J. Fišer, D. Gajdoš, L. Habarta, L. Jakubíček, J. Němec, D. Pavlíček, R. Šipka, Z. Vavřínek a V. Vencel (kronika FS Kunovjan).

5.2.5 Zahraníční reprezentace

Za dvacet dva let působení Miloše Plachého ve funkci tanečního vedoucího vyjel soubor na čtrnáct zahraničních zájezdů napříč Evropou. Zájezdy byly pro tanečníky jednou z velkých odměn, kdy i za daných okolností mohli cestovat. Pan Plachý přiznává, že i když organizace zájezdu nebyla vždy jednoduchá, nikdy se nebál se svým souborem vyjet kamkoliv. Věděl, že jeho svěřenci byli ukáznění a uvědomovali si, že určitá disciplína je na místě a bez ní by se nedostali na takovou úroveň, na jaké byli (Habartová & Schottl, 1994; rozhovor s panem Plachým 12. března 2020).

Na první zahraniční cestu vyjel Kunovjan v roce 1975 do Maďarska, konkrétněji do hlavního města Budapešť (Habartová & Schottl, 1994).

V květnu 1980 byl soubor vyslán Ministerstvem kultury k reprezentaci na Dnech Československé kultury v Rumunské socialistické republice. Této reprezentace se Kunovjan zúčastnil společně s Národním divadlem z Bratislavy a Janáčkovým kvartetem z Brna.

Soubor měl na tomto festivalu velký úspěch, což dokazují slova vedoucího vládní delegace náměstka ministerstva kultury dr. Josefa Švagery, který zhodnotil výkon souboru takto:

Byli jste výborní! Dny kultury jste obohatili o krásu našeho lidového umění, život a přesvědčivost projevu, přirozená radost z tance, vysoká úroveň cimbálové muziky, to vše vytvořilo krásnou atmosféru závěrečného koncertu. Blahopřeji i jménem ministryně kultury Rumunské socialistické republiky. Dobře a důstojně jste reprezentovali nejen naše lidové umění, ale celou naši vlast. (Stránská, 1999, 19)

S rokem 1981 přišla z Ministerstva kultury přes paní Evu Rejžkovou z Ústavu kulturní činnosti nabídka reprezentace souboru v Irské republice na festivalu madrigalového zpěvu. Před vysláním souboru do Irské republiky bylo ovšem potřeba schválit program folklórního souboru Kunovjan. Tanečníci museli pro tuto událost ve velmi krátkém čase secvíčit veškerá pásma. Dvouhodinový program, ještě před potvrzením účasti Kunovjanu na tomto festivalu, přijela odsouhlasit do Slovákého divadla odborná porota jmenovaná Ústavem pro kulturně výchovnou činnost Praha (Stránská, 1999). Porota zhodnotila program takto:

Ve dvou částech předvedl soubor celovečerní program – čistá délka trvání více než dvě hodiny. Program byl sestaven z čísel hudebních (některé se sborovým zpěvem muziky), sólového zpěvu, námětových herně-pěveckých čísel (Na lúčách, U potoka) s výborným zpěvem dívčí složky souboru a tanečních čísel převážně z materiálů hradištského Dolňácka a Kopanic (Hucká sedlcká, Častkovská sedlcká, Prechýtaný čardáš,

Straňanské), z ostatních částí Slovácka uvedl soubor Skočné z Kyjovska a Vrtěnou z Podluží. Všechna taneční čísla vycházela v nápaditých choreografiích z charakteru slováckých tanců, jejich lokálního stylu. Velikou péčí věnuje soubor krojovému vybavení, všechny kroje jsou nošeny úpravně, navíc si soubor pořídil starokunovické kroje a starší variantu kroje z Milotic ve vzorné rekonstrukci. Totéž platí o krojích z Kopanic.

Soubor Kunovjan je souborem, který může být vzorem ostatním slováckým souborům při práci se slováckým tanečním, hudebním a pěveckým materiálem. Vedoucí souboru je poučen jak o vlastním materiálu, tak i o choreografii a scénické práci. Soubor je kolektivem mladých lidí, jeho programová čísla koncertu působí na diváka právě požitkem, s jakým členové souboru vystupují. Vzhledem k těmto okolnostem je možno soubor Kunovjan považovat náročnou zahraniční reprezentací. (Stránská, 1999, p. 20)

Po schválení programu nastalo zdlouhavé „papírování“ a bylo potřeba vystavit pro všechny členy zájezdu pracovní pasy do NDR, Francie, Anglie a Irska. Pan Plachý při vzpomínání dodává:

Přišla děvčata ze souboru a na psacích strojích psala žádosti o pasy a víza. Byly to obrovské galeje. Kdo zájezd s folklórním souborem nezažil, se často divil, že nám toto úsilí stojí za to. Uznávám, že veškerá organizace vyžadovala zapojení všech členů souboru. Kdyby každý nepřiložil ruku k dílu, tak by se to nedalo zvládnout. (rozhovor s panem Plachým 12. března 2020)

Soubor byl v irském Corku ubytován v církevní škole. Místní lidé se chovali velmi vstřícně a vystoupení souboru zde mělo velký úspěch. Cestou zpět tanečníci vystoupili také v Londýně pro zaměstnance československého velvyslanectví a na světové výstavě v Paříži, kde se na pódiu potkaly soubory z celého světa. Pan Plachý s odstupem času hodnotí tento zájezd jako jeden z nejzdařilejších (Stránská, 1999; rozhovor s panem Plachým 12.3. 2020).

V roce 1982 ministr kultury Československé republiky vyslal soubor na zahraniční zájezd, tentokrát na Mezinárodní festival souborů písní a tanců v Polské lidové republice v Zielone Góre. Kunovjan se zde těšil velké oblibě jak u diváků, pořadatelů, tak i ostatních členů zúčastněných souborů. Získal zde pět medailí, a byl dokonce požádán polskou televizí k natočení třicetiminutového tanečního bloku ve zdejším skanzenu (zpravodaj UH, 1983).

Pan Plachý ve svém vyprávění také zdůrazňuje zájezd na Skandinávský poloostrov v roce 1986, kdy soubor i přes tehdejší situaci vycestoval do Švédska:

Probíhal v době, kdy celou Evropu zahalil mrak radioaktivních částic po výbuchu Černobylu. Díky tomu bylo o všechny účastníky náramně postaráno, když nám dováželi

jídlo v krabicích s nápisem Made in USA. Organizátoři tak chtěli předejít jakékoliv kontaminaci a ohrožení účastníků, vypráví pan Plachý. (rozhovor s panem Plachým 12. března 2020)

Ve Stockholmu se mohl soubor představit i na setkání členů ambasády. Vystoupení se uskutečnilo v místním divadle, kde bylo veškeré zázemí perfektně připraveno a celá reprezentace proběhla na vysoké úrovni (rozhovor s panem Plachým 12. března 2020).

Mimo tyto zmíněné zahraniční zájezdy se Kunovjan díky svým úspěchům mohl podívat na konci sedmdesátých let dvakrát do tehdejší NDR. V roce 1978 vystupoval v Rostocku a v následujícím roce zavítal do Lipska. V osmdesátých letech (1983, 1988) se kolektiv tanečníků vydal na Pyrenejský poloostrov. Po cestě měl možnost vystoupit v Německé spolkové republice, Francii, Španělsku a Portugalsku. V těchto státech navštívili tanečníci více než dvacet měst, ve kterých vystoupili se svým tanečním repertoárem. V letech 1988, 1989 a 1990 soubor využil nabídky výjezdu do Rakouska a Itálie (Habartová & Schottl, 1994).

5.2.6 Přesun z Kunovic do Uherského Hradiště

Od svého vzniku působil soubor v Kunovicích pod svým sponzorem JZD Uherské Hradiště. V roce 1983 byl soubor ale přesunut v rámci aglomerace do Uherského Hradiště, kde pod příspěvkovou organizací města Klubem kultury pracuje dodnes.

Tento přechod se ukázal jako změnou k lepšímu. Soubor získal nejen mnohem lepší prostorové podmínky pro nácvičky, ale také finanční podporu. Díky tomu měl možnost rozšířit si svou galerii krojů (Habartová et al., 2018; rozhovor pan Plachý 12. března 2020).

5.3 FS Kunovjan pod vedením Romany Habartové

Po premiérovém představení konaném 30. března 1991 předal pan Plachý štafetu ve vedení souboru jedné z tanečnic Kunovjanu Romaně Habartové. Za jejích dob v Kunovjanu jí byli v této funkci nápomocni Zdeněk Hrňa jako organizační vedoucí, vedoucí taneční složky David Pavlíček a seminář mladých tanečníků měla na starost Veronika Vlasatíková (Habartová et al., 2018).

5.3.1 Romana Habartová (1964)

Paní Habartová v souboru působila od roku 1987. V době, kdy převzala tuto funkci, již vypomáhala s vedením skupinky nových tanečníků Kunovjanu, tzv. seminářem. Mimo působení v Kunovjanu měla zkušenost i s vedením dětského folklórního souboru Děčka z Kunovic, ke kterému jí v roce 1986 přizvala Ludmila Habartová. Tato spolupráce s dětským souborem jí dala příležitost přivádět do Kunovjanu odrostlé tanečnice ze souboru Děčka z Kunovic. Tím byla zajištěna neustálá obnova generací členů souboru. Paní Romana Habartová je věrná dětskému folklóru doposud. Nejenže je do dnešní doby vedoucí souboru Děčka z Kunovic, ale také společně s manželem Liborem a manželou Ludmilou a Antonínem Habartovými založili Mezinárodní dětský festival Kunovské léto, jenž každoročně zpestřuje folklórní program nejen v Kunovicích, ale i blízkém okolí. Mimo studium etnografie na Masarykově universitě v Brně si rozšířila své znalosti také ve Škole folklórních tradic v letech 1994–1996, jejíž součástí byly odborné choreografické semináře (Habartová et al., 2018).

5.3.2 Úspěchy souboru

V roce 1994 Romana Habartová ve spolupráci s Miloslavem Plachým vytvořili pořad Strážnice a Slovácko vás vítají, za který si Kunovjan odnesl titul Laureát Mezinárodního folklórního festivalu Strážnice za výjimečně vysokou výtvarnou úroveň jevištního projevu (Habartová et al., 2018).

Kunovjan si ani nestačil oddechnout a po premiéře na konci března 1997 se opět navrátil na prkna Klubu kultury a 5. dubna vystoupil společně s folklórním souborem Úsměv z Horní Břízy v programu nazvaném Když se noty roztančí. Toto dvouhodinové vystoupení posloužilo jako generálka na festival Pražské jaro, kde byl poprvé v historii 52 let mezinárodního hudebního festivalu zařazen na scénu také folklór. Široké veřejnosti se představili folklórní soubory, které v lednu 1996 prošly konkurzním řízením vyhlášeným Ministerstvem kultury České republiky. Na přelomu května a června tedy FS Kunovjan a FS Úsměv odjely do Prahy,

aby zde prezentovali svůj taneční um spojený s láskou k regionální kultuře a tradici. Prvotní nervozita a obavy, jak bude náročným mezinárodním publikem folklór přijat, všechny opustily po prvním velkém potlesku na otevřené scéně, jenž svědčil o tom, že byl přijat vřele. Hostitelé obdivovali různorodost folklórního materiálu Kunovjanu, pestrost jeho zpracování na scéně, krojovou čistotu, zpěvnost, temperament a přirozenost projevu (Habartová, 1997).

V roce 1997 vystoupil na festivalu ve Strážnici dívčí pěvecký sbor v půlnočním programu Mirka Potyky s názvem Pod perinú štíry nožky na stadionu Bludník. Za toto vystoupení si soubor odvezl opět cenu Laureát MFF Strážnice za vynikající a originální ztvárnění hudebního, písňového a tanečního materiálu (Habartová et al., 2018; kronika FS Kunovjan).

O dva roky později se soubor předvedl na vystoupení Setkání – tentokrát s Kunovjanem a Ondrášem. Pořad vytvořený Romanou Habartovou společně s Jaroslavem Juráškem získal titul Laureáta MFF Strážnice za vysokou interpretační úroveň předvedeného programu (Habartová et al., 2018).

5.3.3 Premiérové pořady

První premiérové vystoupení folklórního souboru Kunovjan pod vedením Romany Habartové se konalo 26. března 1994, tři roky po převzetí souboru. Ke spolupráci na této premiéře, nazvané Kunovjan jubilující, byl přizván Romanou Habartovou zakladatel nové etapy Kunovjanu pan Miloš Plachý, na jehož počest se koncert uskutečnil. V programu tanečníci s muzikou předvedli pásma Tancování, sestavený z dolňáckých tanců, Svítání, Hraní, zde se objevily chlapecké hry, Zrání, obsahující tance ze Zálesí, Návraty a tři hudební čísla se sólovými zpěvačkami Kamilou Machovou a Danou Janíkovou (Habartová & Schottl, 1994; rozhovor s panem Plachým 12. března 2020).

Premiéru v roce 1997 prvně bez pomoci bývalého vedoucího Miloše Plachého autorsky i dramaturgicky připravila vedoucí souboru Romana Habartová v úzké spolupráci s vedoucím taneční složky Davidem Pavlíčkem. Vytvořili programový celek nazvaný Psáno životem, jenž byl tanečně, pěvecky a hudebně komponovaný do osmi částí s názvy Zrození, Namlouvání, Setkání, Odvedení, Odloučení, Radost, Věrnost a Starost. Program obsahoval sedm zbrusu nových tanečních čísel, k nimž bylo potřeba vymyslet choreografii, zažít si charakter daného regionu a finálně zpracovat jednotlivá témata společně s muzikou (kronika FS Kunovjan).

Přípravy na březnovou premiéru 1997 začaly tedy v listopadu 1996, kdy Kunovjan na taneční zkoušce navštívili lektoři Ivan a Gabriela Zezulkovi, bývalí tanečníci SLUKu a Ondráše. Se šestici tanečních párů nacvičili během sobotní zkoušky taneční pásmo z oblasti

Trenčína a Kubry. Na premiére vystupoval tento tanec pod názvem Budeme my svoji na jeseň... v oddílu Radost (kronika FS Kunovjan).

Soubor nezahálel ani mezi vánočními svátky a 28. prosince 1996 odjely brzy ráno dva páry tanečníků do Dunajskej Stredy k Feru Brandlovi, jenž je ve svém bytě naučil maďarské čapáše. Fero ovšem nesplnil očekávání, proto bylo hned po návratu domů okamžitě domluveno nedělní soustředění, na němž si tanečníci po odborné spolupráci s panem Brandlem museli vytvořit choreografii sami. Toto číslo bylo zařazeno do oddílu Odloučení s názvem Mládenecký a čardáš z Mezösegu-Palatki (kronika FS Kunovjan).

Kunovjan však pokračuje i v tradici scénických pásem započaté Milošem Plachým. Nejedna z takových tanců pro premiérové vystoupení sestavila tehdejší vedoucí Romana Habartová. Hned v úvodu zahájilo představení humorné číslo Na tom našem dvoře z oddílu Zrození. Ve scénickém duchu byl večer i ukončen posledním komickým a nápaditým tanečním pásmem s názvem Ty a já (kronika FS Kunovjan).

PhDr. Ludmila Tarcalová, etnografka a vedoucí národopisného oddělení Slovákého muzea v Uherském Hradišti, zhodnotila v roce 1997 premiérové vystoupení Kunovjanu nazvané Psáno životem těmito slovy:

Jarní měsíce v Uh. Hradišti jsou vždy časem nově se rodícího premiérového vystoupení některého z folklórních souborů. V letošním roce přišel se svým novým programem jako první soubor Kunovjan. Klub kultury byl naplněn příznivci a kamarády souboru, ale i ‚dychtivými kritizéry‘, již folklóru nejvíce ‚rozumějí‘. Bohužel právě ty soubor v letošním roce nejvíce zklamal. Totiž nebylo co kritizovat.“

Do programové skladby se jim podařilo zakomponovat i maďarský čardáš ve smyslu odvedení chlapců na vojnu v části Odloučení či slovenské tance z Kubry v oddílu Radost. Obě fyzicky náročná taneční čísla potvrdila, že taneční složka souboru je technicky na úrovni. Nejen tento typ tanečních pásem, ale i třeba poeticky laděné milostné z Kyjovska o snu milé o milém, svědčily o dobré taneční přípravě souboru.

Tanečníky a tanečnice doprovázela dobře obsazená muzika, jež přes to, že zahrála tři samostatné instrumentální skladby, nijak nevybočila ze své již zaběhlé hudební praxe. Mladá děvčata a chlapci z Kunovjanu, především ti, kteří přetvořili soubor k obrazu svému, technicky vypracovanému, dobře odborně vedenému, se zasloužili o to, že hradištská veřejnost prožila pěkný sobotní a nedělní večer. Úspěch dovršilo i dobré krojové oblečení k jednotlivým pásmům (M. Slaníková, R. Habartová) či výtvarně vkusná scéna. (p. 14)

V rámci této premiéry zatancovali Milena Bídová, Kateřina Čapková, Dáša Doležalová, Romana Habartová, Terezie Habartová, Kristýna Hráčková, Miroslava Hrňová, Dáša Chvilová, Veronika Otrusínová, Ivana Podškubková, Lucie Šáchová, Lenka Šupková, Lucie Tománková, Veronika Vlasatíková, Libor Habarta, Zdeněk Hrňa, Eduard Kubíček, Petr Kunt, Vratislav Otrusina, David Pavlíček, Josef Pijáček, Richard Polesný, Radek Šipka, Jaroslav Trávníček, Josej Třetina, Jiří Vajdík a Vladimír Vencel (kronika FS Kunovjan).

Premiéra v roce 2000, pořádaná k třicátému výročí založení souboru, měla název Podoby ohně. Oheň se tak stal hlavním tématem večera a také pojítkem jednotlivých pásem. Přenáší se na každého z členů souboru, kdy jsou všichni zpívají a tancují lidé zapálení pro dobrou věc. V každém z nich dřímá jakýsi plamínek, to dohromady tvoří jeden velký oheň („Prosincová premiéra Kunovjanu bude o různých podobách ohně“, 2000).

Premiéra byla poskládána z osmi podob ohně. První z nich byl Oheň osudový, prvkem této části večera bylo pásmo Sudba života znázorňující, že oheň doprovází člověka od narození. Zachycovalo sudičky s hořícími svícemi věšticí novorozenci jeho další osud. K dobře stylizovaným pásmům patřilo číslo Jak sa točí kača vyjadřující Oheň hřejivý, jehož základ tvořil tanec z Korytné. Stejně tak dobrou stylizací oplývalo v druhé polovině číslo Ustrašení zbojníci, dívčí pásmo s krokovými variacemi ze slovenského regionu Těrchová, z oddílu Oheň vzdorný. Tanečně bylo nejzdařilejší pásmo Matúš a Majdenka, v němž se v části programu Oheň milostný soubor představil s tancem z Březové. Působení neblahého ohně bylo zobrazeno tancem Na vojnu mňa brali, jenž již svou podstatou vzbuzoval v divákovi pocit hrůzy. Oheň nápomocný prezentoval taneční blok, jež napodoboval kovářské řemeslo, nazvaný Kovej, kovej, kovaříčku na muziku Jana Rokyty. Maďarský tanec s názvem Zpět do Uher v podání tří nejlepších tanečních párů byl tanečně vytríbený, umocněný celkovou úpravou oblečení z daného kraje a vyjadřoval Oheň živelný. Závěr patřil pásmům Idú, idú babice a Lepší je nezlobit, kde převážila scénika nad folklórem, jenž je Kunovjanu vlastní (Tarcalová, 2000).

5.3.4 Štěpánská beseda s Kunovjanem

Přes vánoční svátky v roce 1991 byla zahájena tradice Štěpánských besed u cimbálu s Kunovjanem, která přetrvává až doposud. Vždy v podvečer svátku svatého Štěpána Kunovjan plní velký sál Klubu kultury v Uherském Hradišti, kde si pro své fanoušky přichystá již tradiční skladbu večera. V první části Kunovjan představuje své hosty a často převažuje vánoční tematika. Následuje veřejná beseda u cimbálu s CM Kunovjan a hřebem večera je program Kunovjan tak trochu jinak, kdy se tanečníci ukáží v jiném podání, než je divák může klasicky znát, a obecenstvo tak baví svými humornými scénkami. Tisk často uvádí tuto část jako

„Kunovjanský úlet“. Tato tradice odstartovala v roce 1991 s programem Najvonuk aneb Kunovjan naruby (Habartová et al., 2018).

Mezi velmi povedené programy v parodii na některé televizní pořady patří Dolejte ředitele (Volejte řediteli), TV Stara neboli Snídaně se Starou v reakci na vysílání televize Nova či Možná přijde i kotelník (Možná přijde i kouzelník). Na Štěpána v 1996 se tanečníci nechali inspirovat zážitky ze světového festivalu v Thajsku a připravili pořad Miss Transvestit. Do dekády štěpánských pod vedením Romany Habartové se řadí programy Foskar 98, Shakespearovské ochotnické divadlo z Londýna představující argentinsko-kunovskou telenovelu Izidor a Esmeralda nebo National Balet aus Wien Alexandrovky a SLUK VÚF (Habartová et al., 2018; kronika FS Kunovjan).

5.3.5 Zahraniční reprezentace

Pod vedením Romany Habartové soubor vycestoval na mnohé mezinárodní festivaly. Na počátku devadesátých let se tak soubor třikrát zúčastnil festivalu v rakouském Kronbergu (1991, 1992, 1993). V roce 1992 byla účast na tomto festivalu spojena také s vystoupením v Itálii a Francii (Habartová & Schottl, 1994).

David Pavlíček, bývalý vedoucí taneční složky, vzpomíná na zájezd do Anglie:

Jednoho srpnového dne 1996 se všichni účastníci zájezdu nalodili do Carosabusu a vyjíždí do vysněné Anglie. Při povinných zastávkách řidiče mají tanečníci možnost si prohlédnout belgické Antverpy, Brusel nebo Bruggy. Po dlouhé cestě, přejezdu trajektem a spoustě zážitků soubor přijíždí do cílové destinace, kterou je město Bridgwater v jihozápadní Anglii. Tanečníci byli po dobu zájezdu ubytováni u obyvatel města a největší odměnou za odtančená vystoupení byl volný vstup do vodního ráje. Cestou zpět soubor nesměl vynechat návštěvu Londýna, a aby využil stoprocentně čas na cestě, vystupuje soubor také v německém Mayenu. (kronika FS Kunovjan)

V listopadu 1997 se Kunavjan zúčastnil XII. mezinárodního kulturního festivalu ve městě Pattaya City v centrálním Thajsku, který se koná jednou za tři roky a přijíždí na něj více než padesát souborů z celého světa. Na tento festival byl Kunovjan delegován českou sekcí Národního ústavu lidové kultury (CIOFF), která sídlí v Ústavu lidové kultury ve Strážnici. Organizace této zahraniční reprezentace proběhla na poslední chvíli, pozvání na tento festival přišlo 24. října 1997 a datum odletu bylo stanoveno na 6. listopadu 1997. I když to znamenalo spoustu práce k zařizování v tak krátkém čase, největší problém činily finance, se kterými pomohl souboru Klub kultury v Uherském Hradišti. I přes tyto starosti byli členové souboru pozváním nadšení, jelikož prázdninový zájezd jim kvůli povodním odpadl. Do thajského

Pattaya tedy odcestovalo 19 členů souboru. Členy zájezdu tvořilo sedm tanečních párů a pět muzikantů. V Thajsku Kunovjan ze svého repertoáru předvedl tance z Boršic, Kunovic, Strání a Kopaničářský čardáš. Soubor zde svým působením reprezentoval nejen svůj okres, republiku, ale také celou Evropu. Cestování započalo nejdříve cestou autobusem do Budapešti, odkud pokračovalo letem do Bangkoku, kde se soubor zdržel ještě dva dny a měl možnost se seznámit se zdejší kulturou. Poté se výprava přesunula do již zmiňovaného města Pattay. Zdejšího festivalu se zúčastnily kolektivy z Malajsie, Filipín, Indonésie, Singapuru a Ruska. V průběhu pobytu soubor dvakrát účinkoval s třicetiminutovým programem na hlavním festivalovém pódiu v City Hall, které sledovalo na tisíc diváků. Mimo své povinnosti využil soubor volné chvíle alespoň k drobnému poznání této části světa. Navštívil korálový ostrov Ko Lan, tygří farmu v městě Srichara, krokodýlí farmu, orchideovou a kaktusovou farmu nedaleko Pattaye, Mini Siam či Mini World a Travestit show (Macalíková, 1997).

V létě 1998 byl soubor pod vedením paní Habartové vyslán českou sekcí Národního ústavu lidové kultury na Mezinárodní festival do italské Maceraty. Vedle každodenního večerního vystoupení se soubory v rámci festivalu utkaly na sportovním klání a také měly prostor na poznávání místního kraje a kultury (kronika FS Kunovjan).

V témže roce byl Kunovjan vyslán Ministerstvem kultury společně s Pražským komorním baletem, fotografkou Janou Jakrlovou a předním českým znalcem barokního malířství Ladislavem Danielem na Dny české kultury na Maltě. Tohoto zájezdu se zúčastnily tři kunovjanské taneční páry s cimbálovou muzikou CM Danaj ze Strážnice. V rámci akce se tanečníci představili v drobných vystoupeních většinou přímo na ulicích. Členové souboru také získali možnost setkat se s maltským prezidentem (kronika FS Kunovjan),

Největšího a nejstaršího festivalu na americké půdě Holiday Folk Fair International nesoucího podtitul Echoes of the century neboli Ozvěny století se v roce 1999 zúčastnilo osm tanečních párů souboru Kunovjan. Festival konaný v Milwaukee, ležící na březích Michiganského jezera, se netýkal pouze folklórního tancování a muzicírování. Vedle dlouhé řady na sebe navazujících představení, jež se linula od desáté hodiny dopolední do desáté večerní, byla možnost navštívit stánky s tradičními pokrmy a rukodělnými pracemi z celého světa (Habartová, 1999).

Na začátku srpna roku 1999 se Kunovjan zúčastnil 18. folkloristických slavností „Butinle in stajare“ v malebném italském městečku Buja. Na tento menší festival byl Kunovjan pozván místním folklórním souborem, s nímž se seznámil již v roce 1988 na Mezinárodním festivalu v Portu (kronika FS Kunovjan).

5.4 FS Kunovjan pod vedením Davida Pavlíčka

Po Romaně Habartové převzal vedení souboru v roce 2001 David Pavlíček. Za jeho působení vykonával funkci organizačního vedoucího zkušený Zdeněk Hrňa, kterého postupem času vystřídal Milan Dvořáček, a role vedoucí semináře se chopila Veronika Otrusinová (Habartová et al., 2018).

5.4.1 David Pavlíček (1971)

Pan Pavlíček v souboru Kunovjan začal tancoval jako sedmnáctiletý mladík bez zkušeností s folklórním souborem. Pro lidovou tradici se rozhodl po vstupu do kunovské hodové chasy, kde si ho vyhlédl tanečník Kunovjanu Libor Habarta a přivedl ho k tomuto souboru. Jako tanečník nastupuje nejprve do kunovjanské přípravky, tzv. semináře, v němž se ale dlouho neohrál a již v roce 1989 sóloval na souborové premiéře. Pan Pavlíček vzpomíná, že na rychlém nabytí tanečních dovedností má velký počin Ludmila Habartova, která si Davida, jak on sám říká, „vytancovala“. Mimo kunovjanskou taneční zkušenost se pan Pavlíček může pyšnit také působením ve folklórním souboru Hradišťan, Rosénka z Prahy a také vojenském uměleckém souboru Ondráš v Brně, kde také pracoval třináct let jako dramaturg. Mimo tyto zkušenosti má pan Pavlíček na svém kontě také úspěchy z Mezinárodního folklórního festivalu Strážnice. V soutěži o nejlepšího tanečníka verbuňku se zde ocitl několikrát na stupních vítězů. Při vedení souboru pokračoval v tradici s větším důrazem na zařazování divadelních prvků do scénické tvorby. Pan Pavlíček hodnotí své vedení v souboru takto: „Pozitivní byla práce s lidmi, hezké zájezdy, premiéry. Negativní byla práce s lidmi (ne vždy to dopadne dobře), starosti na zájezdech, premiérách“ (emailová komunikace s panem Pavlíčkem, 6. dubna 2020). Kulturou v Uherském Hradišti žije pan Pavlíček neustále, jako svou profesi totiž vykonává zástupce ředitele Klubu kultury v Uherském Hradišti (emailová komunikace s panem Pavlíčkem, 6. dubna 2020).

5.4.2 Úspěch souboru

Práce Davida Pavlíčka v souboru byla oceněna rovnou dvakrát cenou FOSKAR neboli Folklórní Oskar v roce 2002 a 2009. Tuto anketu vyhlašuje Nadační fond Foskar ve spolupráci s Národním ústavem lidové kultury ve Strážnici. Cílem je zviditelnit folklór a jeho představitele, veřejně poděkovat těm, kteří se folklóru celoživotně věnují, a motivovat ty, již se jím hodlají zabývat (Habartová et al., 2018; Potyka, 2011).

5.4.3 Premiérové pořady

K třicátému pátému výročí vedoucí David Pavlíček se svým souborem připravil slavnostní vystoupení nazvané *Od Kunovic po sem...*, se kterým se soubor předvedl 20. března 2004 ve velkém sále na Klubu kultury v Uherském Hradišti, a jelikož byl o vystoupení velký zájem soubor odreprízoval tento pořad i následující den. Program byl pojat jako poděkování všem bývalým členům. Na jevišti se objevily choreografie z uplynulých patnácti let z dílny Miloše Plachého, Romany Habartové, Martina Rezka nebo Davida Pavlíčka, aby Kunovjan předvedl celou šíři autorských přístupů od původních tanců až po výrazné jevištní stylizace. Diváci měli možnost zhlédnou starší čísla jako jsou *Svatba*, *Zelé*, *Na tom našem dvoře*, připraveny byly ale také nové choreografie. V rámci programu pokřtila cimbálová muzika Kunovjan i nové CD s názvem *Od Hradišťa na pomezí*, které se inspirovalo pětatřicátým výročím (Potyka, 2004).

V rámci této premiéry se na pódiu objevili tanečníci Kateřina Čapková, Jiřina Grebíková, Terezie Habartová, Miroslava Hrňová, Bohdana Chrbjátová, Hana Jahodová, Petra Kolková, Veronika Otrusinová, Martina Pazderská, Lucie Polášková, Marie Schwarczová, Petra Smělíková, Erika Snopková, Iveta Snopková, Zdeňka Šlosarová, Veronika Vlasatíková, Lenka Záborská, Milan Dvořáček, Josef Hanáček, Adam Hons, Zdeněk Hrňa, Adam Kosík, Martin Miklík, Vratislav Otrusina, David Pavlíček, Josef Pijáček, Petr Sabák, Vlastimil Slezák, Pavel Smrtka, Roman Šišák, Jaroslav Trávníček, Josef Třetina a Jiří Vajdík (kronika FS Kunovjan).

Staré dobré nové časy, tak nazval soubor Kunovjan svoji premiéru v roce 2007 věnovanou k 750. výročí založení města Uherské Hradiště. K tomuto projektu byl přizván dětský soubor *Handrláček* z Kunovic, cimbálová muzika Kunovjan a cimbálová muzika *Hora*. V první polovině programu soubory představily tradičnější postupy zpracování folklórní tematiky. Kunovjan se představil s tanci z *Dolňacka*, *Myjavy* nebo *Danaji* a *Handrláček* předvedl choreografie na cikánské motivy a *Muší hody*. Druhá polovina večera přinesla divadelní pohled na jevištní interpretaci folklórních námětů s názvem *Vesnička za třemi vršky*, které v sobě obsahovaly tanečně scénické choreografie *Zametači*, *Kominíci*, *Pradlenky*, *Vinaři* nebo *Hasiči*. Tímto programem vzal soubor Kunovjan pod svá křídla dospívající soubor *Handrláček* a mladí tanečníci tak podpořili řady Kunovjanu („Kunovjan a Handrláček společně“, 2007).

Ve velkém stylu slavil Kunovjan své čtyřicetiny. Klub kultury „praskal ve švech“, na pódiu se střídala vtipná čísla s těmi klasickými, muzika hrála známé i neznámé písničky a nechyběly ani stovky gratulantů. Program s názvem ...A HLAVNĚ ŠTĚSTÍ odstartovala

melancholická vzpomínka na předešlou premiéru s choreografií Pouličníci alias Zametači. Pak už pódium patřilo ženskému sboru z Kunovic, jejichž velkou část od samého založení tělesa tvoří bývalé tanečnice Kunovjanu. Po zpěvačkách přišel na řadu soubor s tanci z Biskupic a Částkova, z Kopanic, Bošáckej doliny, z Myjavy a Staré Turé. Mezi humorná čísla se zařadilo pásmo Kterak téměř svorně žili, i víno pálili neboli Vinaři. Celý program završilo scénické pásmo, ve kterém se na pódiu objevili tanečníci převlečení za čerty a čarodějnice. V rámci pořadu se se souborem rozloučila i část tanečníků, jež tímto pořadem ukončila svou aktivní účast v Kunovjanu (Nevyjel, 2009).

Celým večerem vtipně provázel již tradičně moderátor Ladik Šimeček, který si „na mušku“ vzal i vedoucího Kunovjanu.

Víte, kde David Pavlíček, bydlící v panelákovém bytě, bere inspiraci pro čísla, která pak vidíte na pódiu? Odpověď je jednoduchá. Třeba zabijačku odkouká u nás. Vždycky se nahlásí na návštěvu, přijede, ruce k práci sice nepřiloží, ale drží si zápisníček, kam si dělá poznámky. Je to takový typický agroturista, smál se Šimeček. (Nevyjel, 2009, p. 5)

5.4.4 Štěpánské besedy

Davidu Pavlíčkovi je humor vlastní, a tak pokračování ve vtipných štěpánských besedách bylo jednoznačné. Vždyť už za vedení Romany Habartové pan Pavlíček často přebíral režii těchto programů (Habartová et al., 2018).

Redaktor Slováckých novin hodnotí tuto akci následovně: „Říká se, že Silvestr je nejveselejším dnem v roce. Možná to platí jinde, ale rozhodně ne u nás v Uherském Hradišti. Tady je díky Kunovjanu už řadu let nejveselejším dnem v roce 26. prosinec“ (Jilík, 2003, p. 4). Pod vedením pana Pavlíčka odstartoval program štěpánské besedy s názvem Letem světem. Soubor provedl diváky Německem, Vietnamem, Afgánistánem, Ruskem, Skotskem, Norskem a dalšími. Každou kout světa reprezentovala vtipná parodie vycházející z folklórní tradice transformované do parodické aktualizace (Jilík, 2003).

V roce 2007 tvořil parodicky zaměřený blok program s názvem Dobyetí vrcholu folklóru K2. Zkratka K2 mimo jiné symbolizovala také dva účinkující soubory Kunovjan a slovácký soubor Kyjov, které předvedly osobité vize obyčejů, zvyků, tradic a pořadů z přelomu kalendářního roku (Pavlíček, 2007).

Mezi další velmi úspěšné pořady patří Folklórníček aneb mocná erotika, Cirkus PAREPA, Hodina folklóru, Pán Bůh dal, Pán Bůh vzal nebo The best of (Habartová et al., 2018).

Pod vedením pana Pavlíčka byly tyto humorné scénky zužitkovány i mimo štěpánské besedy např. v rámci Rožnovské Valašky (2003), Folklórního léta v Olomouci (2005, 2006) nebo Mezinárodního folklórního festivalu Strážnice v programech Erotika ve folklóru (2006) či Pomáhat a pálit (2011) (Habartová et al., 2018; kronika FS Kunovjan).

5.4.5 Další významná vystoupení

Mezi jeden z nejvýznamnějších projektů Kunovjanu patří taneční program s názvem Putování po Bvankoku, jehož autorem je David Pavlíček, jenž ke spolupráci přizval také Františka Juráše a Rudolfa Danajoviče. Program byl vystaven na náměty Putování pana Broučka, tentokrát po Bvankoku. Toto smyšlené místo leží v jakémisi „bermudském trojúhelníku“ mezi Vsetínem, Hradištěm a Břeclaví. Název vznikl ze jmen folklórních souborů, jež se na tomto projektu podíleli a tedy BřeclavAN, KOTár a KUnovjan. Tento pořad měl premiéru 17. listopadu 2012 v Uherském Hradišti. Dále se tanečníci předvedli 26. dubna 2013 v Břeclavi a trojlístek vystoupení byl zakončen 26. dubna 2014 ve Vsetíně. V pořadu nechyběla kunovjanovská recese, přinesl však i čistý folklór z Hradištska, Valašska a Podluží. Kunovjan si pro Putování připravil dva zbrusu nové tance strážnické Danaje a Hradištské zlatokopy, figurální tance z Uherského Hradiště a okolí. Publiku také ukázal již zaběhlé tance jako Častkovské sedlcké nebo tance z Bošackej doliny (Pašková, 2012).

5.4.6 Zahraniční zájezdy

V roce 2001 se soubor Kunovjan zúčastnil festivalu v Egyptě. Tanečnice do Egypta doporučila česká sekce mezinárodní folklórní organizace CIOFF. Během deseti dnů soubor vystupoval každý den ve městě Ismailie, jež leží na jihu země. Spolu s dalšími dvaadvaceti soubory střídavě na několika pódiích předváděli tamějším divákům tance Dolňácka a moravsko-slovenského pomezí. Cesta do Egypta byla pro Kunovjan dalším oceněním za celoroční práci, jelikož je soubor nevýdělečnou organizací a zahraniční reprezentace pro členy souboru představuje jeden ze způsobů odměn („Soubor v Egyptě opět fascinoval“, 2001).

Na konci července v roce 2004 se Kunovjan vydal do italského města Priverno na místní Sgrilla Folk festival. Tanečníci v rámci tohoto festivalu vystupovali nejen v Privernu, ale i v okolních městech. Největší úspěch u italského publika mělo pásmo Na tom našem dvoře, v němž soubor paroduje slepice a kohouty. Při této zahraniční reprezentaci doprovázela soubor partnerská cimbálová muzika Kunovjan. Kolektiv kromě reprezentace lidové kultury stihl také výlet k moři či prohlídku Říma (kronika FS Kunovjan).

Na Mezinárodním folklórním festivalu ve Strážnici v roce 2008 byl soubor Kunovjan osloven zástupci CIOFF s nabídkou reprezentace České republiky na festivalu v jihokorejském Changwonu. Kolektiv této nabídky využil a do Jižní Koreje vycestovalo 24 účastníků, mezi nimiž byli tanečníci souboru Kunovjan a vypůjčení muzikanti z Cimbálové muziky Garda z Prahy. Tato skupina strávila na tomto velkolepém festivalu týden. Hlavním bodem v programu byly takřka každodenní tříkilometrové průvody městem, které se snažily přiblížit festivalu v Rio de Janeiro, s alegorickými vozy, barevnými kostýmy i kroji, nasvícením, ozvučením a hlavně s perfektní organizací. Tanečníci měli možnost vystupovat před tisícovkami diváků, jimž předvedli tance častkovské, verbuňk, bílovské, kopaničářský čardáš a další. Tanečního festivalu se zúčastnilo přes dvacet zemí včetně Brazílie, Ruska, Indie, tanečníků z Konga, Thajska, Španělska, Japonska, Itálie, Skotska a mnoho korejských skupin. Mimo reprezentaci si mohl soubor prohlédnout město Soul, ptačí rezervace, místní skanzeny, klášter v horách či pláže Žlutého moře. I přes absenci vedoucího souboru Davida Pavlíčka, jenž nemohl odcestovat, proběhla zahraniční výprava velmi dobře (Tymlová, 2009).

5.5 FS Kunovjan pod vedením Romana Škráška

Na vedení souboru po odchodu Davida Pavlíčka navázal tehdejší tanečník Kunovjanu Roman Škrášek. Ve funkci organizačních vedoucích mu byli nápomocni Milan Dvořáček a Lukáš Uherek. Roli vedoucí semináře vykonávala Radka Hlawiczka (Habartová et al., 2018).

5.5.1 Roman Škrášek (1992)

Roman se dostal k folklóru v deseti letech. Rodiče se ho snažili do dětského souboru přivést již dřív, on je však v té době odmítal s názorem, že folklór už není moderní. Postupně ho začali do souboru lákat kamarádi a největší zásluhu na tomto počínu měla tehdejší vedoucí kunovského dětského folklórního souboru Handrláček. Roman otočil v okamžiku, kdy se přišel podívat na zkoušku tohoto souboru a všechny holky na otázku vedoucí Zdeny Haškové: „Chcete, aby k nám Roman chodil?“ zakřičely „Ano!“ Roman tedy od roku 2002 začal pravidelně navštěvovat soubor Handrláček pod vedením již zmíněné Zdeny Haškové a Ivany Janásové, bývalých členek FS Kunovjan. V roce 2007 byl Handrláček přizván k účasti na Kunovjanské premiéře. Díky této spolupráci pak velká část dospívajícího kolektivu přešla z dětského souboru do dospělého Kunovjanu, a s nimi i Roman. Po tom, co pan Škrášek nabral zkušenosti v tomto souboru, bylo mu svěřeno vedení semináře, tedy mladí tanečníci, již přišli se zájmem tancovat v Kunovjanu. V roce 2013 byl tak po odchodu Davida Pavlíčka nejvhodnějším kandidátem vedoucího souboru. Ve své funkci se snažil hlavně udržet fungování souboru jako ucelené kolektivu. Při vedení souboru vystudoval fakultu strojírenského inženýrství a nastoupil jako výpočtář a aerodynamik do firmy Evektor v Kunovicích (emailová komunikace s panem Škráškem, 19. března 2020).

5.5.2 Úspěchy souboru

V roce 2016 se soubor zúčastnil VI. ročníku soutěžního festivalu folklórních souborů Dambořice. Ten se pořádá vždy jednou za dva roky a každý ročník festivalu má své téma, jež se musí objevit v tanečním čísle soutěžících souborů. V roce 2016 měl festival téma Den a noc. Soubor Kunovjan si tak vybral podtéma Poledně, na nějž vytvořila choreografii Jana Trubačiková. Hlavní roli tohoto tance hrály dívčí zpěvy a krokové variace na motivy ze Zálesí. Soubor Kunovjan v Dambořicích získal cenu za hudební doprovod, tentokrát především za ženský pěvecký výkon (kronika FS Kunovjan).

5.5.3 Premiérové pořady

Během tříletého působení Romana Škráška v roli vedoucího souboru bylo uspořádáno v roce 2015 slavnostní vystoupení k 45. výročí založení. Na dramaturgii tohoto pořadu

pracovali vedoucí taneční složky Roman Škrášek, organizační vedoucí souboru Milan Dvořáček a tanečníci Tomáš Habarta a Radka Hlawiczka. Premiéra s názvem Proměny a cesty znázorňovala koláž původních a současných tanečních obrazů, jež připomínaly kořeny a změny tvorby Kunovjanu v průběhu let. Od velkých jevištních projektů Miloše Plachého, přes choreografická čísla Romany Habartové, divadelní humorné náměty Davida Pavlíčka až po současné klasické folklórní zpracování Romana Škráška. Pořad byl výjimečný velkým počtem externích choreografů, jež si soubor přizval ke spolupráci. Svými kompozicemi tanců přispěli např. Jana Měchurová, Jan Kysučan, Lucie Fabišíková, Ivoš Mikuš a Lenka Kraváčková (kronika FS Kunovjan).

Pořad zahájila nejstarší souborová choreografie sedleckých vykopávaných z Hluku Miloše Plachého, kterou si v Kunovjanu zatancovalo hned několik generací. Následovaly nové choreografie vytvořené k této příležitosti, mezi které patřily tance z Kyjovska, z okolí Trenčína, z Kopaníc či Horehronské koleso. Veškerá tato nová čísla se souborem secvičila již zkušená cimbálová muzika Kunovjan s primáši Jaroslavem Zatloukalem a Pavlem Šupkou (Pašková, 2015; kronika FS Kunovjan).

V tomto pořadu účinkovali tito tanečníci Kristýna Andrýsková, Babeta Čápková, Libuše Dubčáková, Kristýna Havlová, Hana Hřnová, Pavla Chladníčková, Tereza Indrová, Zuzana Juračková, Karolína Kloudová, Klára Kořínková, Michaela Kusbachová, Radka Melichárková, Kristýna Pecnová, Martina Pelková, Kateřina Poláchová, Radka Smělíková, Martina Sonntagová, Renata Škrášková, Klára Vaculíková, Alžběta Vardanová, Nela Vlková, Martina Zatloukalová, Michal Duda, Milan Dvořáček, Tomáš Habarta, Radek Hřebíček, Robert Hřebíček, Daniel Hubík, Adam Jašek, Jan Jurča, Marin Jurča, Roman Škrášek, Lukáš Uherek, Marek Vašku, Aleš Vaverka a Filip Walther (kronika FS Kunovjan).

5.5.4 Štěpánské besedy

Kunovjan se i přes změny ve vedení snažil udržet již zažitě tradice, a tak i Roman Škrášek pokračuje ve štěpánských besedách u cimbálu. Po roce 2012, kdy přenechal tuto akci cimbálové muzice Ohnica a folklórnímu souboru Cifra z Uherského Hradiště, se v roce 2013 vrátil k tradici štěpánské besedy. Pro tento večer pozval jako hosta folkovou kapelu Děvčice a večer vyvrcholil scénkou souboru s názvem ČTF – folklórní televize (kronika FS Kunovjan).

Mezi nejúspěšnější štěpánské besedy pod vedením Romana Škráška se zapsala ta z roku 2014, kdy se soubor ve večerní části předvedl se Slováckou operou na námět Shakespeara dramatu Romeo a Julie aneb Venca a Fanka. Postupem času se soubor ovšem začal potýkat

s nedostatkem nápadů a vtipu, a tudíž tato akce začala z diváckého hlediska upadat (kronika FS Kunovjan).

5.5.5 Další vystoupení

K pravidelným vystoupením folklórního souboru Kunovjan v letech 2013–2017 patřila představení v rámci Top víno Polešovice, Slavnosti vína v Uherském Hradišti, vystoupení v rámci velikonočních a vánočních jarmarků v Uherském Hradišti, pěvecká sborová čísla tanečnic v rámci vernisáží organizovaných Klubem kultury či jiných akcí pod svým zřizovatelem (kronika FS Kunovjan).

5.5.6 Zahraniční reprezentace

V tomto období Kunovjan dohání resty v zahraniční reprezentaci a pod vedením pana Škráška vyjel do třech zemí Evropy. Pro většinu tanečnicku představoval tento týden strávený v zahraničí se souborem hlavní bod letních prázdnin, jenž s velkou radostí očekávali (kronika FS Kunovjan).

V létě 2014 byl soubor i se svou cimbálovou muzikou pozván na festival k makedonskému jezeru Ohrid. Zájezdu se mimo zkušené tanečnicku souboru zúčastnilo i patnáct mladých členů semináře neboli Kunovjanské přípravy. Pro mnohé to byla jejich první možnost seznámit se se všemi členy souboru a muziky. Makedonský OHRID FEST probíhal spíše v odpočinkovém režimu. Tanečnicku tak mimo slavnostní průvod městem a dvě večerní vystoupení, na nichž zatancovali tance z Častkova a Strání, měli možnost po pět dnů strávených u Ohridského jezera poznávat zdejší přírodu, kulturu a tradice (kronika FS Kunovjan).

Kunovjan nepřišel o možnost vycestovat ani následující rok a v období letních prázdnin využil nabídky se zúčastnit Rouergue International Folk Festival ve francouzském městě Rodez. Autobusem vyjelo dvanáct tanečnicku párů, přičemž pánskou složku pomohli doplnit mimo jiné i dva tanečnicku z folklórního souboru Dolina ze Starého Města. Soubor si na zájezd musel vypůjčit i mladé muzikanty ze Strážnice, jelikož velká část cimbálové muziky Kunovjan nemohla odjet z důvodu pracovních povinností. Festivalová vystoupení se často konala ve vzdálených městech od Rodezu, to pro kolektiv znamenalo téměř každodenní dlouhé cesty autobusem, večerní vystoupení a návraty na ubytování v pozdních nočních hodinách. Soubor do zájezdového repertoáru zařadil tance hlucké, častkovské, hradištské figurální, tance ze Strání či pánský tanec verbuňk. Kunovjan se na tomto festivalu potkal se soubory ze Španělska, Indie, Ameriky, Chorvatska, Turecka, Peru nebo Martiniku (kronika FS Kunovjan).

V srpnu 2016 vyjel soubor tentokrát opět se svojí muzikou na GYÖNGY International Folklore Festival do Maďarska. Zde čekal tanečnicku velmi pestrý program i mimo tradiční

večerní vystoupení. Kolektiv měl možnost změřit své síly s ostatními soubory z Itálie, Černé hory, Španělska, Ruska nebo Taiwanu v různých sportovních kláních, v bazénu nebo se seznámit s jejich tradicemi srze kulturní okénka, jež obsahovala výuku lidových tanců i ochutnávky typických pokrmů. Kunovjan si připravil výuku tance hlucká, sedlcká a tanečnice navařily zelňačku a šlíšky s mákem. Velká část vystoupení v rámci tohoto festivalu byla pojata krojovaným průvodem a krátkými tanci přímo v ulicích města Gyöngyös (kronika FS Kunovjan).

5.6 FS Kunovjan pod vedením Radky Hlawiczky

Roman Škrášek nevydržel u vedení souboru dlouho a po svatbě s tanečnicí souboru Klárou Kořínkovou–Škráškovou v roce 2017 hledal v souboru svého následovníka. Nejvhodnějším kandidátem se stala sice mladá, avšak dlouholetá tanečnice Kunovjanu Radka Hlawiczka, jež mimo tento soubor získala zkušenosti i ve Vojenském uměleckém souboru Ondráš v Brně, kde v letech 2014–2018 tancovala (kronika FS Kunovjan).

5.6.1 Radka Hlawiczka (1995)

K folklóru byla Radka vedena od mala, na čemž měla největší zásluhu její babička. „Už od malička jsem byla v tomto prostředí vychovávána a sotva jsem se naučila chodit, kroj se stal součástí mého života. První slovácké hody, v našem případě kunovské, jsem absolvovala ve 2 letech,“ dodává současná vedoucí Kunovjanu (emailová komunikace s paní Radkou Hlawiczkou, 22. března 2020). V roce 1999 začala navštěvovat dětský folklórní soubor Děčka z Kunovic, v němž tančila již její starší sestra, a Radka svou účast v tomto souboru brala jako samozřejmost. Tímto způsobem následovala Radka svou sestru i při vstupu do dospělého souboru Kunovjan, kam nastoupila jako velmi mladá již v roce 2007. Převzetí starostí o kunovjanský seminář vnímá Radka jako první krok k vedení souboru a dodává:

Byla to pro mě tehdy velká zkouška, když mě tehdejší vedoucí souboru Roman Škrášek požádal o pomoc s vedením semináře (přípravky), který mi postupem času plně přenechal. V 18 letech jsem se ocitla před bandu 15letých ‚pubertáků‘ a musela jsem si získat jejich autoritu. Přestože jsem již nějaké taneční zkušenosti měla, má praxe s vedením lidí byla nulová. Vybudovat si respekt u tanečníků jen o pár let mladších než já se zdálo dost těžké. Stalo se to pro mě ale novou výzvou a možností posunout se někam dál. Podruhé mě tehdejší vedoucí oslovil s tím, zda bych po něm nepřevzala celý soubor. Přišlo mi to jako vtip, přece jen vést seminář a vést dospělý folklórní soubor je úplně něco jiného. Najednou jsem se měla ocitnout v roli vedoucí, jež bude mladší než polovina souboru, to jsem si nedokázala představit. Ve chvíli, kdy mě právě ti starší tanečníci začali přemlouvát, ať to zvažím, řekla jsem si, tak proč ne? A bylo to. (emailová komunikace s paní Radkou Hlawiczkou, 22. března 2020)

Radka Hlawiczka si momentálně v souboru vychovává novou generaci tanečníků. Svou prací v souboru se snaží dostat mladé tanečnický na co nejlepší úroveň a společně s členy souboru intenzivně pracuje na zviditelňování kolektivu nejen na sociálních sítích (emailová komunikace s paní Radkou Hlawiczkou, 22. března 2020).

5.6.2 Štěpánské besedy

V roce 2017 se konala Štěpánská beseda s Kunovjanem, jež se nesla v duchu voleb, které byly hlavním tématem tehdejšího podzimu. Formát tohoto ročníku se soubor rozhodl mírně pozměnit a celý večer provázal tématem humorné scénky. Pro diváky byl tedy připraven i doprovodný program v předsálí Klubu kultury, kde se prezentovali propagační stánky hned šesti folklórních stran kandidujících do Slovákého parlamentu. Rozdával se rum, koblihy i různé předvolební sliby. O hlasy se ucházely strany Ne, Piráti z Karibiku, Strana přímých tradic (SPT), Strana folklórních, TOP 007 a Lihovci (Ketman, 2017).

V roce 2018 byla štěpánská beseda z důvodu malé návštěvnosti z přechozích let přesunuta do menšího sálu Reduty v Uherském Hradišti. Tato změna prostoru akci velmi prospěla. Soubor si pro své diváky připravil program Millionářka ze slovácké budy, během kterého se na pódiu objevily kroky polky, rock and rollu i spartakiády (kronika FS Kunovjan).

V minulém roce Kunovjan opět naplnil sál Reduty a pro své věrné fanoušky si tentokrát připravil vánočně laděný večer. Předpůlnoční program vypovídal o vánočním příběhu, kterým provázeli zpívající bardí (Ketman, 2019; kronika FS Kunovjan).

5.6.3 Zahraniční reprezentace

Pod novým vedením vyrazil soubor v srpnu poprvé na zahraniční zájezd do Itálie, na dvanáctý ročník Angiolillo Folk Festival. V této době se soubor potýkal s nedostatkem členů, jelikož velkou část souboru tvořil mladý seminář, proto na zájezd odjelo jen třináct tanečnicků se třemi muzikanty. Soubor byl ubytován v malebném městečku Savoia di Lucania v horách, kde se o soubor intenzivně starala a vytvářela pro něj program skupinka místní mládeže. Kunovjan měl za tento týden strávený na italských prázdninách možnost navštívit Řím, Pompeje, Neapol, krásná místa menších italských městeček a také se okoupat v italském moři (kronika FS Kunovjan).

Na začátku července 2019 se soubor zúčastnil soutěžního festivalu v srbském Bělehradu, tentokrát již obohacen o nejmladší část souboru. Kolektiv na tomto festivalu doprovázela cimbálová muzika ze Strážnice v obdobném seskupení jako v roce 2015. Pro festival si tanečníci přichytili tance z Dolňácka a moravsko-slovenského pomezí. Pro hlavní galaprogram soubor zařadil tanec Poledně. Na festivalu byla velká konkurence dvou desítek zahraničních souborů z Ruska, Litvy, Peru, Indonésie, Mexika, Izraele, Portugalska, Polska, Řecka a Kanady. Mladí tanečníci si sice žádnou cenu neodvezli, ale pro každého byl zajisté tento zájezd velkým přínosem zkušeností (kronika FS Kunovjan).

5.6.4 Premiérové pořady

V tomto roce se soubor Kunovjan chystá oslavit své padesáté výročí velkou mezigenerační premiérou. Pořad komponovaný Davidem Pavlíčkem ve spolupráci s Romanou Habartovou, Romanem Škráškem a Radkou Hlawiczkou má být průřezem nejen tvorby Kunovjanu, ale také všech generací tanečníků, kteří se mají na pódiu objevit. Bohužel původní termín 4. dubna 2020 musel být z důvodu vládních opatření ve spojitosti s koronavirovou nákazou odložen na září téhož roku.

Aktuální taneční složku tvoří Babeta Čápková, Libuše Dubčáková, Karolína Kloudová, Andrea Máčalová, Anna Miklíková, Kateřina Poláchová, Hana Skřivánková, Kamila Sochorcová, Renáta Škrášková, Michaela Štefaníková, Klára Vaculíková, Aneta Vičarová, Kristýna Vlková, Marek Bartošík, Michal Cablík, Michal Duda, Vojtěch Duda, Daniel Falešník, Adam Jašek, Jakub Káňa, Petr Polách a Aleš Vaverka.

5.7 Akce členů souboru Kunovjan

5.7.1 Velikonoční obchůzka

K tradičním akcím mimo taneční vystoupení souboru patří od počátků historie souboru chlapecká velikonoční obchůzka. Tanečníci ze souboru chodí často i s muzikou na Velikonoční pondělí po šlaháčce². Tato skupinka krojovaných obchází domy tanečnic od brzkých ranních hodin a za zpěvu šlehají dívky vrbovými proutky spletenými do žily (kronika FS Kunovjan).

5.7.2 Štěpánské umývání

Již zde bylo zmíněno, že na Velikonoce tanečníci Kunovjanu dodržují od prvopočátku tradici a na Velikonoční pondělí obchází své tanečnice s žilami. Aby dívky nezůstaly svým tanečnickům dlužny, vyjíždí v noci z 25. na 26. prosince na štěpánské umývání. Dámy jsou vždy oblečeny v originálních kostýmech a s rozprašovači, kartáči a žínkami v rukou omývají rozespálé tanečnický. V souborové kronice tanečnice zaznamenaly tuto tradici takto:

S dobrou bojovou náladou vyjíždíme k první oběti Ivošovi Kotasovi. Po nesmělém nočním zvonění, které by probudilo i mrtvého, vbíháme do zatím klidně vypadajícího kotasovic příbytku, kde v jejich koupelně svádíme boj století. A výsledek? Vítězství ve prospěch nás – děvčat. Na naše kartáče jsme udělaly první zářez a ochutnaly první deci slivovice. Prvního máme za sebou, a tak vyrážíme k druhé oběti jménem Josef Třetina. (kronika FS Kunovjan)

5.7.3 Sportovní utkání mezi folklórními soubory

Folklórní soubory na Uherskohradištsku se baví nejen zpěvem a tancem, ale radost jim činí kolektivní pohyb jako takový. Proto k akcím těchto kolektivů patří také sportovní utkání mezi folklórními soubory. V devadesátých letech patřily k těmto aktivitám hokejové či volejbalové turnaje. Jeden z těchto hokejových zápasů je popsán v kronice souboru takto:

Se začínající hokejovou sezónou v prosinci 1996 se opět zhruba po dvouleté pauze utkal Hradišťan versus Kunovjan. Domluva byla vyloženě spontánní, účastníků bylo však přehršel, zápasu se zúčastnili nejen zástupci FS Kunovjan a FS Hradišťan, na hokejovém stadionu v Uherském Hradišti se objevili i tanečníci F-studia a Old Star Hradišťanu. V závěru akce bylo úplně jedno, kdo zvítězil a kdo zůstal poražený. Hráli všichni, zábava byla skvělá a odvěta v dohlednu. (kronika FS Kunovjan)

Od roku 2005 se tradičně pořádá mezi vánočními svátky fotbalový turnaj, na kterém se utkají chlapecké týmy folklórních souborů, mezi nimiž se často objevuje i Kunovjan. Aby to

---

² Neboli pomlázka, velikonoční zvyk šlahání děvčat.

děvčatům nebylo líto, o několik let později se k tomuto turnaji přidal i florbalový zápas, v němž soutěží týmy složené z tanečnic. Nejvíce zazářily tanečnice Kunovjanu na tomto mezisoubořovém klání v roce 2013, kdy vybojovaly první místo (kronika FS Kunovjan).

5.7.4 Folklórolympiáda

Folklórní soubor Kunovjan ve spolupráci s Ústavem lidové kultury ve Strážnici zorganizoval v roce 1998 I. folklórolympiádu, a tím zahájil i její dlouholetou tradici. Tato akce se konala tradičně první neděli v září ve strážnickém skanzenu. Byla zorganizována za účelem setkání folklórních kolektivů a společného pobavení, během kterého zápolily pětičlenné týmy folklórních souborů. Každý ročník měl své originální téma, v jehož duchu se nesly nejrůznější disciplíny. Organizátorem následujícího ročníku se vždy stal vítězný tým. Poslední ročník Folklórolympiády organizoval v roce 2015 opět soubor Kunovjan na téma Ze života hmyzu. Mezi disciplíny tohoto soutěžního odpoledne patřily hmyzožraní, vosy, život motýla a hovnivál. Tohoto ročníku se zúčastnilo šest folklórních souborů, a to FS Dunajec z Olomouce, FS Pentla z Boršic, FS Okluky z Hluku, FS Světlovan z Bojkovic, Soubor písní a tanců Vracovjan z Vracova a SPT Dolina ze Starého Města. Vítězem tohoto ročníku se stal folklórní soubor Okluky, který bohužel nedodržel svou povinnost organizace následujícího ročníku, a tím tato akce zanikla (Potyka, 2009; kronika FS Kunovjan).

5.8 Cimbálová muzika Kunovjan

Velmi důležitou a nepostradatelnou součástí folklórního souboru je cimbálová muzika Kunovjan. Toto hudební těleso spolupracuje se souborem od samého začátku a tanečníci by se bez jejího hudebního doprovodu neobešli na žádném vystoupení.

Z počátku se souborem spolupracovala cimbálová muzika, která původně doprovázela Slovácký soubor Kunovjan v čele s primášem Miroslavem Horsákem. V roce 1974 taneční soubor přijal jméno Kunovjan, ke kterému se cimbálová muzika kontinuálně připojila (Číhal, 2012).

Na přelomu sedmdesátých a osmdesátých let navázala na první etapu cimbálové muziky další generace instrumentalistů. Novým uměleckým vedoucím se stal violista Jaroslav Schottl. Po Mirku Horsákovi a Petru Mikulkovi převzal v roce 1979 primášování Jaroslav Zatloukal, jenž na tomto postu působí dodnes. Dále přišli houslisté Michal Böhm, Petr Buček, Pavel Vagunda, klarinetista Petr Hráček, cimbalista Vlastimil Straka, kontrabasista Jaroslav Píštěk a violoncellista Josef Mareček. Z předchozí éry v muzice ještě v osmdesátých letech působili klarinetista František Ančík nebo houslový kontráš Antonín Habarta, kterého po jeho odchodu nahradili violisté Jaroslav Novák a Luděk Mazurek (Číhal, 2012).

Mimo složení členů hraje u muziky ne méně podstatnou roli také charakter hudebních úprav, jenž od sebe odlišuje jednotlivé cimbálové muziky. Kunovjanu se o tato aranžmá stará už několik desítek let Jaroslav Schottl, jenž svou prací muzice vtiskl osobitou hudební tvář. Snaží se objevovat méně známé melodie a svými úpravami podpořit v písních jejich sdělení. V posledních letech obohatili repertoár svými úpravami také Vítězslav Mach, Jaroslav Zatloukal, Pavel Šupka a Petr Pomajbík. Cimbálová muzika zpracovává písně z Uherskohradištska, Uherskobrodsko, Kopanic, luhačovického Zálesí, Strážnicka a Kyjovska, ale také melodie ze Slovenska, Maďarska či Rumunska (Číhal, 2012).

Cimbálová muzika Kunovjan má na svém kontě šest profilových alb a mnoho dalších, na kterých spolupracovala. Prvním počinem bylo vydání LP desky v roce 1984 s názvem Na kunovských lúčách. Po delší odmlce následovalo první profilové CD nazvané Kunovjan, které muzikanti natočili v březnu 1992. V roce 1997 vyšlo třetí CD album Ej, u Hradišťa pršalo. V červnu 1999 Kunovjan pokřtil své nové CD Ej, láska, láska ve Slováckém divadle. V roce 2003 byla muzika přizvána k natáčení CD s nejlepšími dětskými zpěváčky úspěšnými v rámci pěvecké soutěže při festivalu Kunovské léto. Toto CD je celé věnované dětské písni, obsahuje třiačtyřicet lidových písní z oblasti Slovácka a Valašska. Při příležitosti oslav 35. výročí muzika vydává novou desku Od Hradišťa na pomezí (2004). Po sedmi letech odmlky potěšila

cimbálová muzika své příznivce novým nosičem Kunovjan 2011. Při poslechu si na své přišli milovníci domácího Dolňácka, ale také luhačovického Zálesí, moravsko-slovenského pomezí, Myjavy či Moldávie a Uherska (Potyka, 2011). Předposledním CD, na němž se muzika podílela, je vánočně laděné s názvem Budem zpívati, koledovati vydané v roce 2014 (Habartová et al., 2018).

K cimbálové muzice Kunovjan patří neodmyslitelně také pěvečtí sólisté, jimiž jsou kontrabasista Jaroslav Píštěk, Zdeňka Hráčková-Bídová, Dana Janíková-Kozlovská, Kamila Machová a houslista Radomír Schottl. Často doprovázeli cimbálovou muziku se svým zpěvem také tanečnice souboru Kunovjan, jejichž zpěvy hrály významnou roli již na prvním nosiči muziky. Tato skupina bývalých tanečnic Kunovjanu se po letech znovu sešla v roce 2005 a založila Ženský pěvecký sbor z Kunovic pod vedením Zdeňky Hráčkové. Tento ženský kolektiv natočil v roce 2018 s cimbálovou muzikou Kunovjan CD s názvem Eště si zazpívám pod zeleným stromem (Habartová et al., 2018).

Zatím poslední koncert muziky s názvem Písně slovy vázané proběhl 4. listopadu 2017 u příležitosti 75. narozenin uměleckého vedoucího Jaroslava Schottla, kde zazněly písně z třicetiletého repertoáru se sólisty Kamilou Machovou, Radkem Schottlem, Davidem Pavlíčkem a pěveckými skupinami Ženský sbor z Kunovic, sbor tanečnic folklórního souboru Kunovjan a mužský sbor Derfla. Kunovjan se v hudebním doprovodu střídal s hostem tohoto večera cimbálovou muzikou Kordulka s primášem Michalem Jelénkem (Pašková, 2017).

V dnešní době tvoří cimbálovou muziku Kunovjan dvanáct členů. V čele stojí umělecký vedoucí Jaroslav Schottl s primášem Jaroslavem Zatloukalem, jenž vykonává také funkci organizačního vedoucího, dále houslisté Pavel Šupka, Radomír Schottl, Jaroslav Cvek, klarinetisté Petr Bukvald a Petr Hráček, violisté Jiří Eibensteiner, Robert Botek, Jan Gahura a kontrabasista Antonín Juriga (Habartová et al., 2018).

6 Závěr

V první části mé bakalářské práce jsem se snažila čtenářům přiblížit města Kunovice a Uherské Hradiště. Popsala jsem zde jejich historický a kulturní vývoj, se kterým úzce souvisí založení a fungování folklórního souboru Kunovjan. Historická část popisuje vznik, vývoj a politické pozadí měst v průběhu jejich existence, jež bezpochyby zasahovaly také do kulturního dění. Obě tato města mají pestrou lidovou tradici, z níž čerpají dnešní folklórní soubory. V závěru první části také uvádím stručný vývoj folklórního tance od tradice až k dnešním folklórním souborům.

Cílem této práce bylo popsat historii folklórního souboru Kunovjan. V hlavní části jsem se tedy věnovala folklórním spolkům, které v Kunovicích folklórnímu souboru Kunovjan předcházely, a okolnostem, které napomohly vzniku tohoto souboru v roce 1969 pod vedením pana Miloše Plachého. Tato kapitola je rozdělena na období jednotlivých vedoucích souboru Miloše Plachého, Romany Habartové, Davida Pavlíčka, Romana Škráška a Radky Hlawiczky. Věnuji se zde hlavně premiérovým vystoupením, zahraniční reprezentaci, úspěchům souboru a tradičním štěpánským besedám. Nemohla jsem opomenout ani cimbálovou muziku Kunovjan, která k souboru neodmyslitelně patří.

7 Souhrn

Předkládaná bakalářská práce popisuje historii folklórního souboru Kunovjan od jeho vzniku v roce 1969 až po současnost.

V první části je charakterizován historický a kulturní vývoj měst Kunovice a Uherské Hradiště. Nachází se zde také popis vývoje folklórního tance.

Hlavní část zachycuje historii folklórního souboru Kunovjan od vzniku souboru až do současnosti s důrazem na jednotlivé vedoucí souboru. V této kapitole jsou rozepsány premiérová vystoupení, zahraniční reprezentace, úspěchy souboru a také vývoj cimbálové muziky Kunovjan.

8 Summary

The presented bachelor thesis depicts the history of the folklore ensemble Kunovjan since its foundation in 1969 to the present day.

In the first part of my thesis I characterize a historical and cultural development of the towns Kunovice and Uherské Hradiště. It also contains a description of the development of the folklore dance.

The main part of my thesis depicts the history of the folklore ensemble Kunovjan since its foundation to the present day with the emphasis on the individual supervisors within the ensemble. In this chapter I also describe premiere performances, representations abroad, the ensemble's achievements and the development of the dulcimer music of Kunovjan.

9 Referenční seznam

Archivní prameny:

Kronika FS Kunovjan 1995–2008 (n.d.). Uherské Hradiště.

Kronika FS Kunovjan 2012–2020 (n.d.). Uherské Hradiště.

Knižní zdroje a periodika:

Číhal, P. (2012). Cimbálové muziky jihovýchodní Moravy Kunovjan. *Malovaný kraj*, 48(3), 28.

Čoupek, J., Čoupek, L., Čoupková, J., Dufková, I., Durďák, J., Frolcová, M., ... Zapletal, J. (2007). *Uherské Hradiště královské město na řece Moravě*. Uherské Hradiště: Město Uherské Hradiště.

Čoupek, J., Čoupek, L., Deml, J., Galuška, L., Gregorová, R., Hrabec, J., ... Zemek, P. (2018). *Kunovice I*. Kunovice: Město Kunovice.

Čoupek, J., Deml, J., Jančář, J., Jilík, J., Pokluda, Z., Rašticová, B., ... Teřhal, V. (1996). *Kunovice v proměnách času*. Kunovice: Město Kunovice.

Dvouletý, M., Frolec, I., Habartová, R., Kondrová, M., Paška, P., Tarcalová, L., & Tymrová, I. (2010). *Na paletě krojů*. Uherské Hradiště: Nadace Děti.kultura-sport.

Habartová, R. (1997). Pražské jako 1997 tleskalo folkloru. *Slovácké noviny*, 7 (25), 14.

Habartová, R. (1999). Kunovjan bude republiku reprezentovat na světovém festivalu ve Spojených státech. *Slovácké noviny*, 9 (46), 13.

Habartová, R. (2014). *Ke kořenům Péče o tradiční lidovou kulturu v Kunovicích*. Kunovice: Občanské sdružení Kunovjan a město Kunovice.

Habartová, R., Heřmanská, K., Hobzová, L., Jilík, J., Kovářů, V., Mátlová, I., ... Teřhal, V. (2018). *Kunovice II*. Kunovice: Město Kunovice.

Habartová, R., & Schottl, J. (1994). *Kunovjan sborník vydaný u příležitosti 25. výročí založení souboru*. Uherské Hradiště: folklórní soubor Kunovjan.

Ilík, F., & Štěrbá, S. (2016). *Hody s právem*. Kunovice: Město Kunovice.

Jančář, J., (2000). *Lidová kultura na Moravě*. Brno: Ústav lidové kultury.

Jilík, F. (1968). *15 let Kunovjana slováckého krúžku JZD Kunovice*. Kunovice: Slovácký krúžek Kunovjan při JZD v Kunovicích.

Jilík, J., (2003). Parodie souboru Kunovjan polechtala bránice diváků. *Slovácké noviny*, 13(1), 4.

Králík, F. (2008). *Byly časy, byly, ale sa minúly....* Kunovice: Město Kunovice.

Macalíková, P. (1997). Návštěva tropického království. *Dobrý den s kurýrem*, 3(47), 4.

- Nevyjel, M. (2009). Na čtyřicetiny kunovjanu přilétly čarodějnice. *Slovácký deník*, 20(268), 5.
- Pašková, I. (2017). Písňe slovy vázané zazpívá CM Kunovjan. *Dobry den s kurýrem*, 19(44), 7.
- Pavlíček, D. (2007). Kunovjan s přáteli zdolal K2. *Slovácký deník*, 18(301), 2.
- Potyka, M. (2004). Kunovjan si připomene výročí své existence. *Zlínské noviny*, 15(68), 7.
- Potyka, M. (2007). Kunovjan a Handrláček společně. *Slovácký deník*, 18(248), 4.
- Potyka, M. (2011). Představujeme CD Kunovjanu. *Slovácký deník*, 21(116), 8.
- Prosincová premiéra Kunovjanu bude o různých podobách ohně. (2000). *Dobry den s kurýrem*, 3(47), 9.
- Soubor v Egyptě opět fascinoval. (2001). *Moravské noviny*, 11(216), 3.
- Stránská, J. (1999). *Folklórní soubor Kunovjan* (Diplomová práce). Olomouc: Universita Palackého v Olomouci
- Šácha, M. (1984). Soubor písní a tanců Kunovjan jubuluje. *Zpravodaj města Uherské Hradiště*, (12), 14-17.
- Tarcalová, L. (1997). Příjemný večer s Kunovjanem. *Slovácké noviny*, 7(15), 14.
- Tarcalová, L. (2000). Kunovjan v novém. *Slovácké noviny*, 10(50), 13.
- Tymlová, I. (2009). Kunovjan přivezl do Koreje kus Slovácka. *Dobry den s kurýrem*, 12(2), 15.

Elektronické zdroje:

- Ketman, J. (2017). Folby 2017: *Hrabiš zvolen, odmítnut a zastřelen*. Retrieved 20. 4. 2020 from the World Wide Web: <http://www.idobryden.cz/spolecnost/folby-2017-hrabis-zvolen-odmitnut-a-zastrelen/eee17fe9-ec0d-11e7-ba7b-005056ab0011/>.
- Ketman, J. (2019). *Na beseděse hrálo o milion*. Retrieved 20. 4. 2020 from the World Wide Web: <http://www.idobryden.cz/spolecnost/na-besede-se-hralo-o-milion-korun/d2dbfef9-0b76-11e9-a266-005056ab0011/>.
- Pašková, I. (2012). *Putování po Bvankoku*. Retrieved 12. 4. 2020 from the World Wide Web: <http://www.idobryden.cz/kultura/putovani-po-bvankoku/b9e85dfc-2b71-11e2-b915-52540037481c/>.
- Pašková, I. (2015). *Kunovjan v proměnách času*. Retrieved 12. 4. 2020 from the World Wide Web: <http://www.idobryden.cz/kultura/kunovjan-v-promenach-casurn/fb332658-d055-11e4-a083-5254003d369b/>
- Potyka, L. (2009). *Pozvánka na 12. ročník Folklórolympiády*. Retrieved 15. 4. 2020 from the World Wide Web: https://slovacky.denik.cz/tydenik_slovacko/tydenik-folklor-olympiada-12-rocnik20090812.html

Potyka, L. (2011). *Kdo získá foskara roku 2010?*. Retrieved 15. 4. 2020 from the World Wide Web: https://slovacky.denik.cz/tydenik_slovacko/tydenik-kdo-ziska-foskara-roku-20110216.html.

Základní informace o městě. (n.d.). Retrieved 25. 5. 2020 from the World Wide Web: <https://www.mesto-uh.cz/zakladni-informace-o-meste>

Rozhovory a emailová korespondence:

Rozhovor s panem Milošem Plachým 12. 3. 2020

Emailová komunikace s paní Radkou Hlawiczkou 22. 3. 2020

Emailová komunikace s panem Pavlíčkem 6. 4. 2020

Emailová komunikace s panem Škráškem 19. 3. 2020

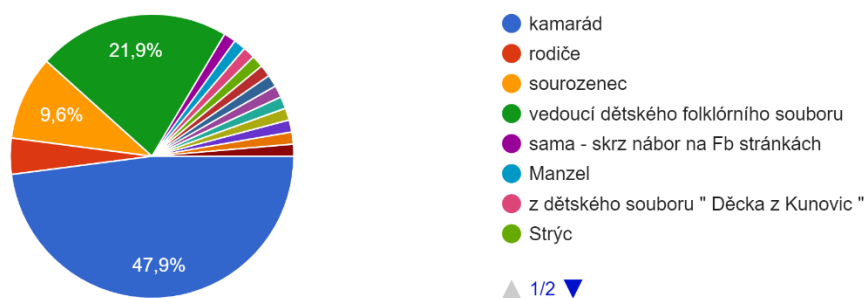
10 Přílohy

Dotazník k bakalářské práci Historie FS Kunovjan

K doplnění informací k mé bakalářské práci na téma Historie FS Kunovjan jsem se rozhodla vytvořit online dotazník, který jsem rozeslala mezi většinu bývalých i současných členů taneční složky souboru. Tento adresář čítal na 150 kontaktů, ze kterých se mi zpětná vazba vrátila od 75 dotazovaných. Tato část je tedy zaměřena na jednotlivé členy souboru a jejich individuální pohled na působení v souboru Kunovjan. Hlavním úkolem mého dotazníku bylo zjistit, jakým způsobem tanečníci pohlížejí na své působení v tomto kolektivu. Dále jsem také zkoumala, kdo členy do souboru přivedl a jestli do Kunovjanu vstupovali již s nějakými folklórními zkušenostmi.

Kdo Vás k FS Kunovjan přivedl?

Na tuto otázku hlasovala téměř polovina dotazovaných pro možnost kamarád. Druhé místo obsadila odpověď vedoucí dětského folklórního souboru s 21,9 %. Také sourozenci 9,6 % a rodiče 4,1 % byli často těmi, kteří přivedli své nejbližší k působení v Kunovjanu. Následně se v odpovědích na tuto otázku objevují možnosti jako manžel, strýc, sestřenice, osobně přes facebookové stránky souboru či láska k jedné z tanečnic.

Měl/a jste před působením ve FS Kunovjan již nějakou zkušenost s folklórem?

Více než polovina tanečníků Kunovjanu získala prvotní taneční zkušenosti v dětském folklórním souboru. Téměř jedna třetina dotazovaných nabyla folklórní zkušenost před vstupem do souboru v hodové chas. A necelá jedna pětina tanečníků přišla do FS Kunovjan bez jakékoliv folklórní zkušenosti. Část členů také tancovala v národopisném kroužku při Gymnáziu v Uherském Hradišti či jiném dospělém folklórním souboru.

Co Vám působení v Kunovjanu přineslo?

Záměrem této otázky bylo zjistit, jestli se pohled členů na jejich působení v souboru liší v průřezu generacemi. Zda vidí přínos folklórního souboru do svého života stejně, či se v odlišných generacích najdou rozdíly. I když se toto slovní hodnocení může zdát těžce uchopitelné, výsledek je jednoznačný. Ani s věkovým rozdílem a odlišnou dobou účinkování v souboru v průběhu padesáti let se tento pohled tanečníků na působení ve folklórním souboru Kunovjan neliší.

V jednotlivých vyjádřeních se nejčastěji objevují jako přínosy: kamarádství, nové taneční dovednosti, rozšíření folklórních obzorů, cestování a nezapomenutelné zážitky.

Pro příklad zde pár z těchto odpovědí uvedu:

- Lásku k folkloru, cestování po světě, a hlavně kamarády a manžela. (1969–1989 *)
- Dlouholetou spolupráci v kolektivu a přátelství přetrvávající dodnes, poznání lidových tradic a odkazů, soužití s regionem, zálibu v lidové hudbě a zpěvu nejen regionálně. (1969–1990*)
- Jiný pohled na život, zodpovědnost, důslednost, nová přátelství, dochvilnost, úctu k ostatním, možnost poznávat země a jejich kulturu, vstřícnost k okolí, nesobeckost, vnitřní pocit radosti při pohledu na spokojenost diváka a posluchače. Poznávání krásy písní, tanců, lidových tradic, které nám předci v tak krásném podání předali. Jedním slovem – Nádhera. (1974–?*)
- Lásku k folkloru a muzice, spoustu nových kamarádů, spoustu zábavy a legrace, nezapomenutelné zážitky z cest po ČR i zahraničí, p.s. v pokročilejším věku problémy s koleny. (1978–1988*)
- Spoustu přátel, smysluplně strávený volný čas, poznání nových míst i cizích zemí a v neposlední řadě na nějaký čas profesní náplň. (1978–1994*)
- Kamarády na celý život, manžela (i když to pak nedopadlo...), zážitky, cestování, krásně prožité studentské období života, lásku k lidovému tanci a písni, které jsme pak zúročila po letech v jiném souboru (Čechovci) a je mi útěchou v dobách "zlých". (1979–1986*)
- Seznámil jsem se tam se spoustou báječných lidí, naučil jsem se tancovat, bylo to prostě báječné. (1980–1987*)
- Životní lásku, mnoho kamarádů, společné vzpomínky na dobu bezstarostného mládí. (1982–1993*)

---

* doba působení v souboru

- Super partu nadšenců, profesionální vedoucí, úžasný folklór z různých oblastí, skvělá vystoupení a čísla. (1986–1998 *)
- Díky vynikajícímu odbornému vedení Davida Pavlíčka jsem se alespoň částečně naučila rozlišit jednotlivé folklorní oblasti, správné taneční kroky k tancům jednotlivých tanečních oblastí, které písničky k nim patří... S bývalými členy se setkáváme průběžně neustále, protože všichni vedeme podobným směrem své děti. Je toho spousta, co mi Kunovjan přinesl...není to JEN soubor! (1997–2007*)
- Přeskočím ty běžné věci jako kamarády, lásku k folkloru a tak. Přineslo mi to i větší uvědomění a ustálení se v času a místě. Pro člověka, kterému je vepsané, že tak nějak může žít kdekoliv na světě, mi to přineslo větší vazbu na Hradiště a rodný kraj. Působení v souboru mi přineslo i víru v disciplínu a to, že když člověk chce a vytrvá, přinese to ovoce. (2010–2016*)
- Možnost pokračovat v tradici, která je tu už dlouhou dobu. (2013–2020*)
- Především spousta nových přátelství, za která jsem neuvěřitelně vděčná, lásku k folklóru, spousta zážitků, možnost cestovat, rozhodně mě to hodně posunulo v tanci, a hlavně mám možnost pokračovat v tradici, která je tu už dlouhou dobu. (2013–2020*)
- Radost z tance, nové kamarády, zážitky. (2018–2020*)

---

*doba působení v souboru

Příloha č. 1: FS Kunovjan v roce 1974. Zdroj: Habartová, R., Heřmanská, K., Hobzová, L., Jílík, J., Kovářů, V., Mátlová, I., ... Teřhal, V. (2018). *Kunovice II*. Kunovice: Město Kunovice.

Příloha č. 2: FS Kunovjan v 90. letech. Zdroj: reprezentační materiály souboru, fotil Petr Titz

Příloha č. 3: FS Kunovjan v roce 1997, Thajsko. Zdroj: Habartová, R., Heřmanská, K., Hobzová, L., Jilík, J., Kovářů, V., Mátlová, I., ... Teřhal, V. (2018). *Kunovice II*. Kunovice: Město Kunovice.

Příloha č. 4: FS Kunovjan v roce 2000, premiéra Podoby ohně. Zdroj: kronika FS Kunovjan

Příloha č. 5: FS Kunovjan v roce 2004, Itálie. Zdroj: kronika FS Kunovjan

Příloha č. 6: FS a CM Kunovjan v roce 2015, premiéra Proměny a cesty. Zdroj: Ondřej Kolařík

Příloha č. 7: FS Kunovjan v roce 2018. Zdroj: Rodinný fotoarchiv Poláchovi

Příloha č. 8: FM Kunovjan v roce 2008. Zdroj: http://www.kunovjan.cz/?page_id=17